

METEOR

List učenika i učitelja OŠ "Antun Mihanović"
10. lipnja 1995. Slavonski Brod Godina XLIV.

DOMOVINA JE MOJA OD SVIH DRUGIH LJEPSA
ČETRDESET I PET JOJ JE LJETA
DIVNO JE BITI PRVI
YOU'LL NEVER BE BORED WITH ENGLISH
BISKUP ĆIRIL KOŠ U NAŠOJ ŠKOLI
NAŠI KOŠARKAŠI DRUGI U HRVATSKOJ

DOMOVINI ZA 5. ROĐENDAN

SNAGA VJERE

Poslovice kaže: »Hrabrost je dobra, ali je izdržljivost bolja.«

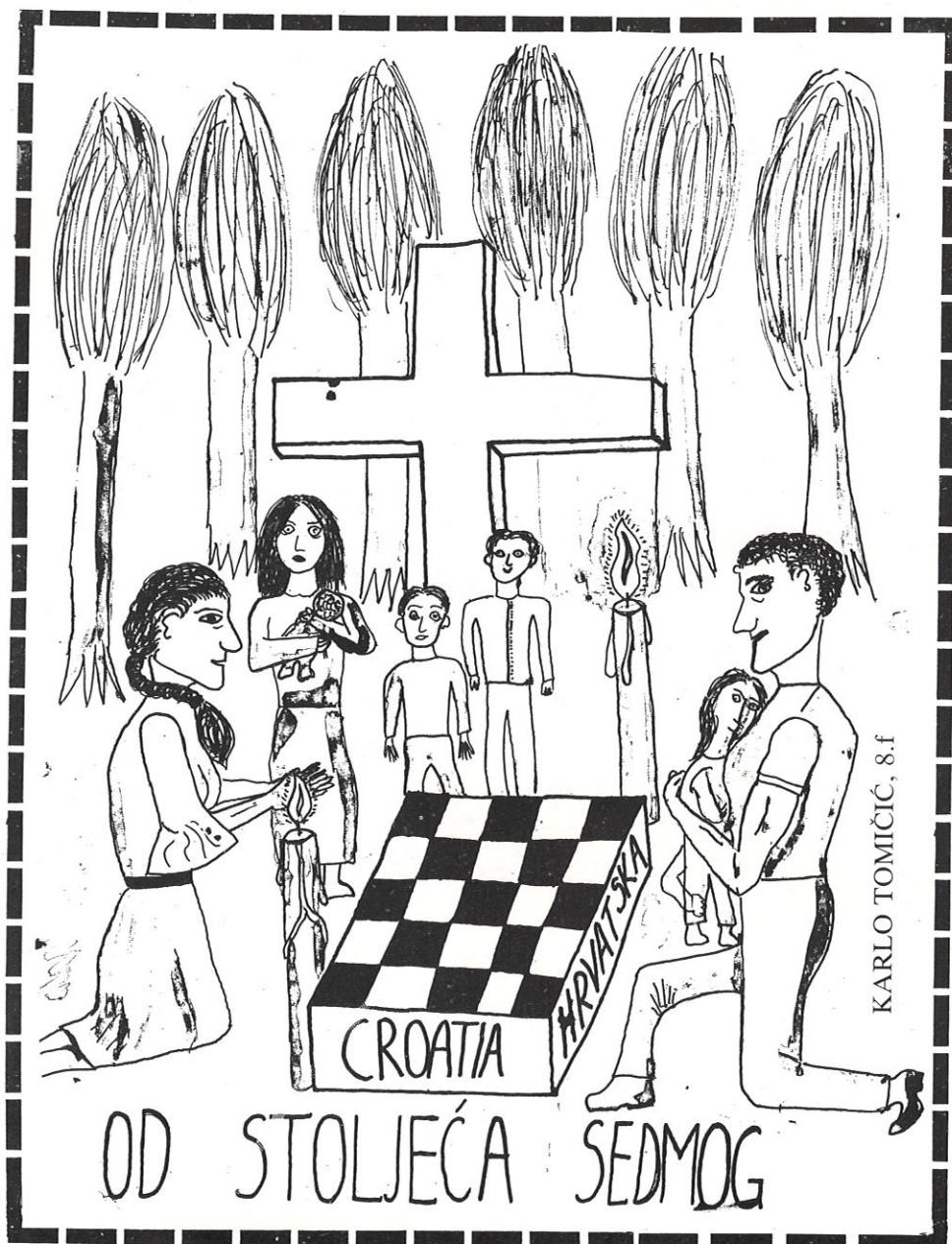
Izdržljiv je čovjek koji ima veliko i jako srce poput Marije Goretti. Čovjek jaka srca može primati udarce, mogu ga vrijeđati, onemogućiti da se bori za dobro, mogu mu oduzimati, ali on uvijek vjeruje da će postići svoj cilj. I zato ga ništa ne može odvratiti od pravog. Takva je bila i Marija Goretti, brižna, puna ljubavi, čiste i prave vjere. Pobožna, čista i snažna duhom. Ona je poput Joba koji na ruševinama svoje kuće, grobovima svoje djece, nakon svega što je izgubio govorio: »Bog dao, Bog uzeo neka je blagoslovljeno ime Gospodnje.«

Čak mu je vlastita žena govorila da prokune i da se odrekne svog Boga, ali on je samo odgovorio: »Od Boga primiš dobro, zašto da i zlo ne primiš?«

Marija Goretti oprostila je Alesandru svom zaručniku koji joj je zadao i ne tako male tjelesne ozljede. Zato svi mi trebamo slijediti njen put, put vjere i praštanja.

I zato neka nam poput baklje u životu svijetle likovi poput Marije Goretti, jer ako vjerujemo sve se može.

Mihaela Zemba, 7.c

HRVATSKA,

LJUBAVI MOJA!

Toplina. Sigurnost. Sunčano jutro nad plavim očima Hrvatske. Lagani lahor mrsi zlatnu joj kosu protkanu makovima. Na njenim grudima miran narod spava. To je moja Hrvatska! Nježna, plodna, topla! Ranjena mati! Ljeti raspukla joj njedra isijavaju paklenu vrućinu, dok u jesen plače zajedno s jesenjim kišama. Naša mati, golubica, plemenita i junačka. »Stare slave dje-dovino« govori joj Mihanović u svojoj pjesmi. Zaista ona je djedovina hrvatskih velikana koji su njenu slavu na ramenima nosili, svoj život spremno joj pod noge položili i za nju svoju krv prolili. Mila im je ona, uvijek u mislima, s njenim imenom na usnama borili su se u ravnicama, na planinama, braneći je do posljednjeg trena. Oduvijek su njeni sinovi ginuli za nju kao i sada kad brane svaki dio njenog tla. Sada kad svatko tko voli Hrvatsku može poistovjetiti svoje osjećaje s osjećajima Mihanovića u stihovima:

»Veseli se, tužna mati
padoše ti vrli sini,
ko junaci, ko Hrvati,
ljaše krvcu domovini!«

No sada naša domovina opet živi. Njene oči sjaju plavljje no ikada. I rođeni sin joj tepa: »Mila, mati moja!«.

Renata Lambar, VIII. c.

VRIJEME JE...

Vrijeme je...
da se prekine rat
jer u ratu mi gine
najdraži brat.

Vrijeme je...
da se ljudi ne ubijaju više
jer se grozna Smrt
na granama s pakošću njiše.

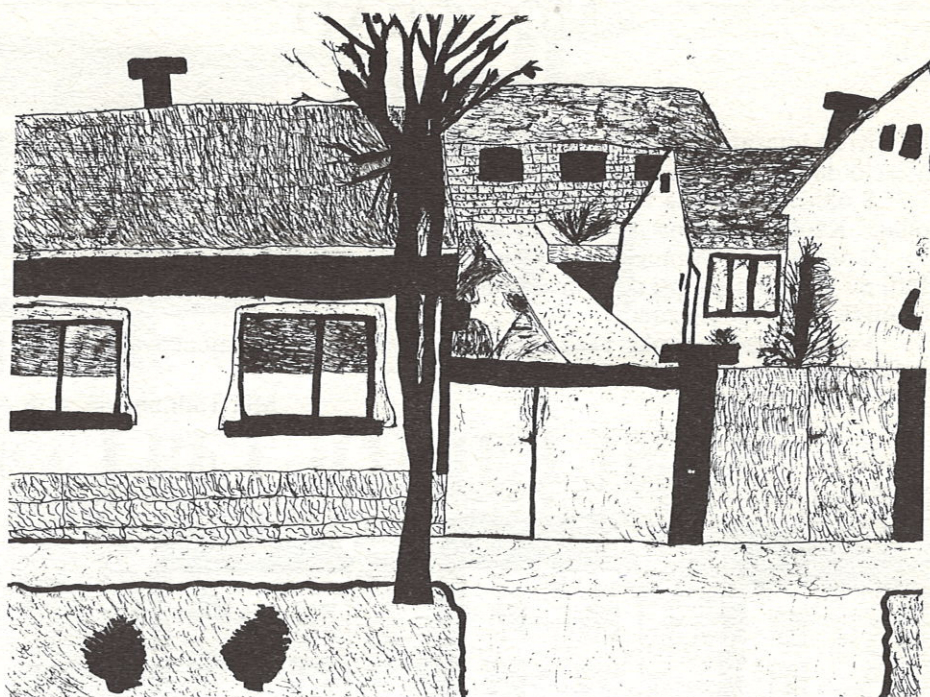
Vrijeme je...
da šaljemo sreću u svijet
jer u našim će srcima
izrasti dobrote cvijet.

Antonio Čarapina, 5. c

SLAVONIJO, DIČNO TI JE IME

Slavonijo, Slavonijo o predivni kraju!
Ti svoje ruke drage
pružaš prema nama.
Tvoje ravnice, livade,
polja i šume bude u
svakom Slavoncu i Slavonki
ljubav prema tebi.
Tvoja sela i gradovi, rijeke i potoci
izvor su ljepote. Svaki tvoj žitelj
te voli i u srcu nosi.
Slavonijo, dično ti je ime!

Zrinka Orešković, 3. d.

MAJA SEDMAK, 6. a

LIJEPA NAŠA

O domajo, u srcu te nosim,
grudo zemlje, s tobom se ponosim.
Tvoje ruke miluju mi lice,
bijeće ruke zlatne golubice.
Tvoje grudi ranjavaju drugi,
tvoje misli prinose se tugi.
Al' ti stojiš kao stijena sreće,
nikad tuđin oteti te neće.
Oči tvoje 'ko dragulja dva,
i zlatna kosa raspltena ta.
U ranu zoru gdje još lampa gori,
čujem nešto kako glasno ori.
A to nebo priča svoje bajke,
Lijepe naše, hrvatske majke.

Dajana Dimić, 5. e.

NAŠA DOMOVINA HRVATSKA

Moja je domovina meni najljepša. U južnom dijelu Hrvatske izlazi na prelijepo Jadransko more. Hrvatska liči na pticu u letu. U sjevernom dijelu Hrvatske nalazi se područje nanizano brežuljcima, bogatim vinogradima i šumama. To je Hrvatsko zagorje. Najljepši dio moje domovine je Hrvatsko primorje. U primorju ima mnogo gradova bogatih starinama i kulturnim spomenicima koji privlače mnoge turiste. Glavni grad Hrvatske je Zagreb. On se nalazi u središnjem dijelu moje domovine. Ja živim u području koje se zove Slavonija. Ona je poznata po plodnim ravninama na kojima marljivi poljodjelci obrađuju svoje njive. Ja volim svaki dio svoje domovine, jer svaki kraj ima svoje ljepote i svoja bogatstva. Mnoge su ljepote uništene tijekom domovinskog rata, kada je narod Hrvatske bio prisiljen braniti svoju domovinu. Mnoga sela su razrušena i napuštena. Ljudi su bježeći pred neprijateljem napuštali svoje domove. I moj grad je primio mnogo ljudi, a najviše iz Bosanske posavine. Jednoga dana kad svi krajevi budu slobodni, ljudi će se vratiti svojim kućama i ponovo izgraditi sva razrušena mjesta. Tada će svi ljudi u mojoj domovini biti sretni.

Helena Čičić, 4. d.

MOJA DOMOVINA

Sklopim li oči vidim najljepšu pticu svijeta, crvenobijele boje koju oplakuje plavo Jadransko more moje. Volim te, zemljo Hrvatska, ti si mi kao mati. Oči su tvoje boje mora, kosa je tvoja zlatna žitarica moja. Sve što je tvoje nosim u sebi, nikad te nikom dala ne bih. Ljubim svaku stopu, svaki kamen, travku koju grije sunce tvoga neba.

Jedan život, premalo je, živjeti za tebe.

Domovino moja, najdraža su mi slova tvoja, ja ti cijela pripadam, ja sam tvoja.

Zrinka Horvatin, 4. b.

MOJA DOMOVINA

Nekom je ona zemlja sasvim strana
ali mi Hrvati znamo da je naša.
Neprijatelji, vrazi zli, htjeli su je osvojiti,
ali hrvatski sinovi su je obranili.
Naši preci tu su rasli i bili,
svoje snove tu su snili.
Naša zemlja sad je Hrvatska.
Nikad više neće biti tuđinska.
Neki ljudi zli opet rade joj o glavi,
ali neće im se ostvariti prljavi snovi.
Hrvatska ima i vojsku da je brani.
Sada joj trebaju potomci novi.

Mrvoje Martinović, 5. e.

MOJ GRAD

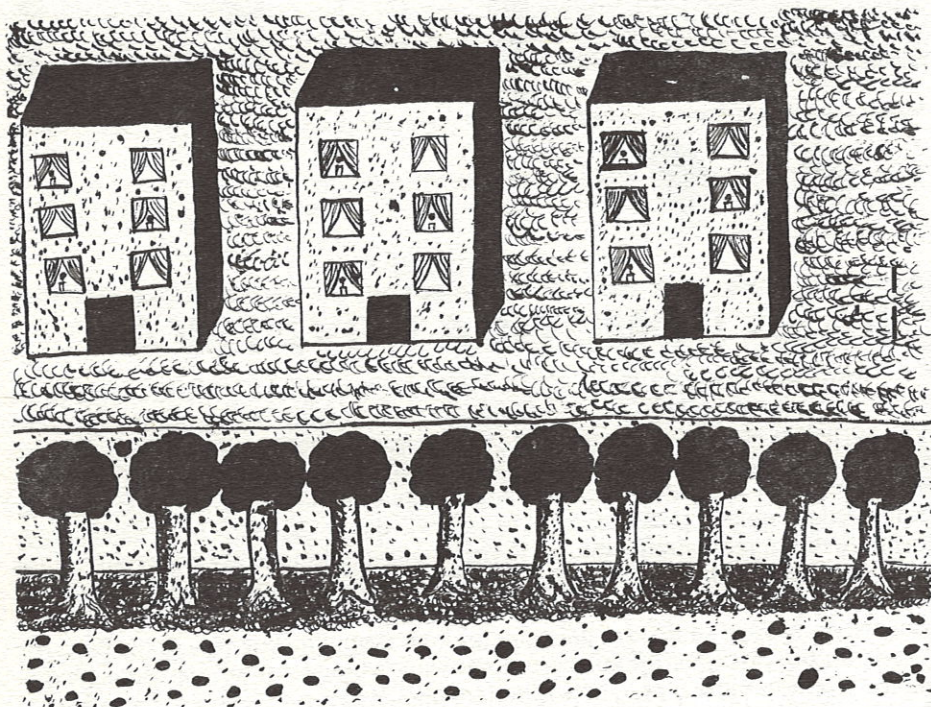
Kroz jutarnju maglu probija se sunce i obasjava ulice moga snenog grada. Veselo daruje zrake parkovima i ulicama koji se bude.

S obližnjeg drveta zacvrkuću ptice, a sove kažu hu i povuku se u svoje odaje. Kapljice rose na jutarnjem suncu blistaju se poput dragulja.

S obližnjeg crkvenog tornja začu se zvonki zvuk zvona. I otpoče novi dan. Moj mi je grad najljepši u blistavo proljetno jutro. Žamor ljudi postaje sve veći i smijeh djece na ulicama.

Volim njegove široke ulice i parkove i sve ljude. Poznajem svaki kutak i svaki kamenčić svog voljenog grada Broda.

Mia Tadijanović, 4. b.

MARINA KLJENAK, 6. a

HIMNOM DO SLAVE

Između mnogih junačkih sinova Lijepa naše ističe se, kao jedan od ljudi koji su njenu ljepotu i nepobjedivost veličali perom, Antun Mihanović.

Njegovi stihovi pobuđuju nježnost i ponos u jedan mah prožimajući dahom domoljublja... nukaajući Hrvata i svakog tko se Hrvatima osjeća da veliča tu plemenitu oazu svetosti. Pisao je Antun Mihanović u zanosu strepnje i ljubavi... ljubavi koja je potisnula snagu svih patnji i boli... ljubavi zabranjivane, kundakom zatirane u dubine našeg hrvatstva.

Danas naša domovina kreće putovima svjetla da zablista u bjelini svoje nevinosti pokazavši svijetu da Hrvat znade oprostiti, ali ne i zaboraviti.

Sve to trebamo zahvaliti ljudima, kakav je i sam Mihanović bio, koji su us trajali izvojevavši pobjedu snagom duha, oslobodivši istinu okova nečovječnosti!

Neka im je laka i blagoslovljena hrvatska zemlja!

Biljana Biško, 8. c.

MOJ GRAD

Moj grad je lijep. U njemu ima starih kuća i drveća.

Danas je u mom gradu kišovito, hladno i oblačno. Ljudi nose kišobrane i žure kući. Djeca su u školi.

Ja volim moj grad.

Krešimir Margeta, 1. c.

PROLJEĆE U MOM GRADU

Razigrane vesele ptice pjevaju po granama stabala. Došlo je proljeće. Prvo cvijeće visibabe, ljubice, jaglaci veselo plešu u jutarnjoj rosi. Nebo se smiješi, a tople zrake sunca kupaju moj grad u rascvjetanim, mirisnim bojama.

Osjećam po svemu ovom što se događa oko mene da je to stiglo proljeće u moj grad.

Slavica Lazić, 2. c.

MOJE NASELJE

U mom naselju puno je djece. To je naselje radosti i sreće.

Buke i graje nikada dosta. Ali i za učenje vremena osta.

U vrijeme ljeta naselje procvjeta. Što je zima bliže naselje je tiše.

Domagoj Kolarec, 4. b.

ROĐENJAN NAŠE ŠKOLE

ČETRDESET I PET JOJ JE LJETA

Prvo zvono oglasilo se u našoj školi 20. rujna 1949. godine.

Nakon pune dvije godine izgradnje otvorena je za prve učenike II. sedmoljetka, tzv. »Ženska škola«. Na svečanom otvorenju bili su prisutni svi ujednici grada, kao i sam dr. Ivo Bačić, tadašnji ministar prosvjete. Tada je škola imala 8 učionica. Pohađalo ju je 823 djevojčice u 16 odjela. Nedaće u radu stvarao je nedostatak kvalificiranog nastavnog kadra pa je u školu dolazilo dosta vanjskih suradnika. Za prvog ravnatelja imenovan je bio Stjepan Bosanac koji je u školi zahtijevao visok kriterij ocjenjivanja.

Tako je naša škola krenula svojim prvim koracima, stazom svoje tradicije i svima prepoznatljivog stila u gradu.

Već naredne 1950/51. školske godine škola je pretvorena u osmogodišnju. Počinju raditi stručni aktivni u školi. Broj učenika se povećava, vrata škole otvorena su i djeci sa sela. Sljedeće godine nastaju tehnički problemi jer je broj učenika prevelik, poneki razredi imaju i do 65 učenika pa to sve utiče na kvalitetu rada. Učenici počinju obrađivati mali školski pokusni vrt koji jako ljupko uokviruje školsku zgradu. Probudio se i športski natjecateljski duh. Gradi se igralište za odbojku. 1953. godine dolazi do promjena u obveznim predmetima. Vjerska nastava, koja se do tada održavala u školskoj zgradi, postaje nepodoban nastavni predmet i ne održava se više u školi. Godine prolaze... Epidemije gripa bile su toliko velikih razmjera da je nastava bila potpuno prekidana nekih hladnih zima. Stalno se mijenja struktura pojedinih predmeta pa je i predmet ručni rad skraćen na manje sati.

1954. godine prvi put osnivaju se Razredna vijeća, a počeo je raditi i Školski odbor. Rad se odvijao u 3 smjene, a broj učenika stalno se povećavao pa je škola 1956. imala već 24 odjela. Velika prekretnica zbila se

1956/57. školske godine kada naša škola prima u svoje prostore prve dječake. Tada je škola oživjela, čuo se smijeh, ali i međusobne zadjevice od strane mladih dječaka koji su kasnije stasali u zrele sretne osobe. Svake godine školski život obogaćivan je nekim novim detaljem koji je izgrađivao okvir jedne dobre, solidne ustanove znanja i odgoja.

1958/59. školske godine pada u dječje ruke prvi broj »Meteora«, školskog lista, koji je bio mnogo skromniji obima nego je to danas njegov nasljednik. Društveni život škole je u munjevitom usponu pa se 30. svibnja 1960. godine prvi puta proslavio Dan škole. U to vrijeme škola već nosi naziv »Nada Božić«. U životu naše škole bilo je i teških razdoblja. Prvi takav događaj bio je 13. travnja 1964. godine. Grad je pogodio strahovit potres pa je školska zgrada bila dosta oštećena. Nakon obnove nastavilo se s radom. Izrađen je i Statut škole, uveden je tehnički odgoj u 4. i 5. razred. Naši učenici redovito odlaze na Susrete prijateljstva, razna natjecanja iz pojedinih predmeta i ekskurzije po cijeloj bivšoj Jugoslaviji.

1968. godine dotadašnji upravitelj Stjepan Bosanac odlazi u zasluženu mirovinu, a na njegovo mjesto dolazi Ilija Špoljar. Uskoro dolazi red na našu školu da organizira Susret prijateljstva pa se XII. po redu održao 1976. ovdje u Brodu.

Učenika je sve više pa su potrebe za proširenjem prostora neophodne. 1980. godine izgrađena je škola u Malom Parizu, a za 3 godine dograđena i Matična škola na radost svih onih koji su je pohađali. Sve je teklo idilično i uobičajeno do nedavne 1991. koja nam je svima donijela mnogo promjena. Škola otada nosi ime Antuna Mi-

hanovića, broji već 1200 učenika i ima 80 zaposlenih djelatnika. Iste godine za ravnatelja je imenovana Marija Katalinić.

Uvjeti rada postaju vrlo teški zbog ratnog stanja u Republici Hrvatskoj. Početak školske godine odgađan je iz tjedna u tjedan. Nastava se odvijala u atomskom skloništu, kao i u prostorima Mjesne zajednice Mali Pariz. U vrijeme topničkih napada iz Bosne ostvarivao se i alternativni oblik nastave po modelu »Putujući učitelj«. U školu je ponovo uveden vjeronauk.

U ljeto 1992. godine zbog žestokih napada 300 učenika evakuirano se u Dal-

maciju. Jedna grupa ide na otok Obonjan, a druga u Primošten. Uvjeti života bili su jako loši pa su učenici i učitelji taj boravak podnijeli vrlo teško.

6. listopada iste godine Srbi zauzimaju Bosanski Brod i od toga dana u gradu postaje mirnije. Ipak, Izvršno vijeće Skupštine općine Slav. Brod donosi odluku o izmještanju škola na sigurnija mjesta. Naša škola je bila izmještena u Bizovac i Kostrenu. Na početku 1993. vraćamo se u svoju školu koja je bila vrlo oštećena. Steta je bila procijenjena na 328 000 DEM. Sve su ratne štete sanirane.

Danas smo opet vrlo lijepa i moderna škola. Radimo i učimo u specijaliziranim učionicama i kabinetima, imamo prelijepu dvoranu za TZK, suvremeno opremljenu školsku knjižnicu, informatičku učionicu, produženi boravak, odjel za djecu s teškoćama u razvoju, stručni tim i vrlo vrijedne djelatnike i učenike koji su duša ove škole.

ANTUNU MIHANOVIĆU

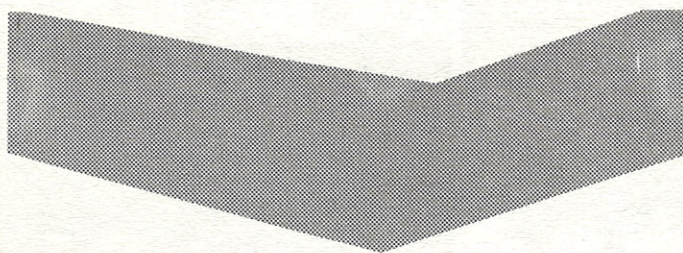
Lijepa je ona, i sve što joj pripada.
Nježna je ona, i sve u njoj!
O, junačka zemljo mila,
stare slave djedovinu,
moja domovino Hrvatska.

U osamljenosti svojoj on nam srce daje
i ostavi trag, putokaz svim Hrvatima,
putokaz što ih vodi pravom cilju,
što ga danas slijedimo, čime se ponosimo.

Maštao je o Hrvatskoj, pričao o njoj,
ljubio je Hrvatsku, grlio je Hrvatsku.
Milovao je zatvorenicu okovanu lancima,
vjerovao u pobjedu njenu, slobodu njenu.

Oduvijek. Danas. Sutra i zauvijek!

Irfan Ziberi, 8.c

Postala sam učenica.
Ja sam učenica 1.a razreda.
Meni je jako lijepo u školi i imam
mnogo toga. Učiteljica nas je naučila
lijepo pisati, računati i čitati. Upozna-
la sam mnogo prijatelja. Volim jako
matematiku, hrvatski, likovni, prirodni
i znanost.
Moja škola je moj drugi dom.
Mirjana Horčić, 1.a

MOJA ŠKOLA

Moja škola
Puna đaka,
Ima i nas prvaka.
Učitelji svi nas vole,
Bez nas ne bi bilo škole.

Goran Ključević, 1.b

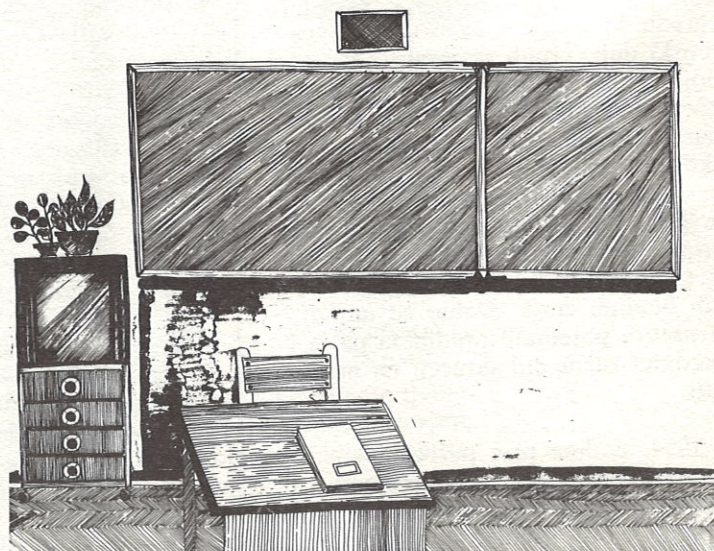
KAKO NAM JE LIJEPO!

ŠKOLA

Škola je mjesto gdje provodim dio svog vremena. Najprije sam u školi naučio čitati, pisati i računati. U školi sam pronašao mnogo prijatelja. Moji prijatelji i ja volimo ići u školu.

Moja škola ima veliko igralište na kojem se mi često igramo.

Ilija Perković, 1.b

ANA MARKOVIĆ, 7.b

Kako je teško ostaviti sve lijepe uspomene, svoje prijatelje i krenuti u nešto novo i nepoznato...

Borba s pojedinim predmetima ponavljat će se i u životu, ali ja znam da ću morati biti uporna ako budem htjela uspjeti.

Irena Jazić, 8.f

Kad bi mi netko ponudio V. ili VI. razred objeručke bih prihvatio... Moja me škola lijepo primila, opskrblila znanjem i sada me pušta u svijet... Bolan je rastanak s prijateljima!

Mario Rajković, 8.d

Rastajem se sa školom koja mi je osam godina bila brat i sestra, utjeha i skrovito mjesto. Svaki kutak bio je moj! Ponosio sam se svojom školom, njezinim ozračjem. Sutra se opraštam od komadića svoga života: od starih ljubavi, školskih klupa, svega lijepoga i ružnoga!

Krešimir Radić, 8.c

Zbogom školo, zbogom učitelji, zbogom svima! Sada kad završavamo osmi razred nismo najsretniji, iako smo to nestrpljivo čekali. S tobom se opraštamo, kažemo ZBOGOM, i velika hvala što si bila s nama kad nam je to najviše trebalo...

Tebe ću, školo, čuvati
vječno u srcu svom,
jer ti si mi uvijek bila
moj drugi dom.

Vedran Zlatarević, 8.c

Ova škola mi je jednostavno otvorila vrata i pozvala me da uđem, a ja sam joj otvorio svoje srce i zavolio je.

Josip Josipović, 8.f

NAŠA LJEPOTICA

Ne mogu zamisliti kako je prohujalo tih 8 godina! Ni naše nestašluke, a ni učitelje nećemo zaboraviti! S toliko marljivosti pazili su da nam pokažu pravi put, da u naše male glave usade sjeme znanja koje će kasnije svojim plodovima učiniti naš život boljim. Bili su nam kao drugi roditelji...

Krešimir Alinjak, 8.b

Zbogom jedini i pravi prijatelji, zbogom učitelji i hvala vam za vašu pomoć! Koliko sam lijepih trenutaka proveo s vama! Ako mi ikad bude teško u životu, sjetit ću se vas i sve će odmah proći! Smijeha, zabave, ludosti nikad nije manjkalo. Sve je tako brzo proletjelo da nismo ni svjesni! Jedno znam, sigurno, ovdje sam proveo najljepše dane života!

Zoran Durmiš, 8.b

Tužna sam što napuštam dragu zgradu. 8 godina trčkerala sam njenim hodnicima, sjedila u njenim klupama, veselila se zajedno s njom, a sada je moram napustiti i reći zauvijek: Zbogom!

Vlatka Ostović, 8.b

Ova zgrada je izvana kao i svaka druga, ali iznutra je živa, ima dušu! Prigrllila me, prihvatila ovakvu kakva jesam. Učila me radinosti, poštenju, plemenitosti, ali i da znam primiti poraz, jer sigurno neću uvijek pobjeđivati...

Uvijek ću se sjećati ploče pred kojom sam odgovarala, drhtavom rukom pisala.

Ivana Kuna, 8.d

Rastati se od osmogodišnjih prijatelja je kao da mi netko kida komadiće srca. Osjećam prazninu i bol. Nisam zamišljala da je ovako teško na kraju 8. razreda.

Andrea Varga, 8.f

SVAKI ODJEL – JEDNO DRVO

Dana 1. ožujka 1994. na drugoj sjednici Zajednice doma i škole odlučeno je da će se provesti akcija pod nazivom »SVAKI ODJEL – JEDNO DRVO«.

U toj akciji sudjelovali su svi sedmi odjeli, među kojima je 7.e posadio najviše stabala: dvadeset. Prikupljeno je 1337 kuna, a u akciji prikupljanja starog papira prikupljeno je 1098 kuna od čega su 185 kuna dali kao nagradu prikupljačima. Sve zajedno skupljeno je 3250 kuna.

Nadamo se da će u idućim akcijama odaziv biti još veći.

Nikolina Alerić, 6.e

MARLJIVE RUKE ČUDA ČINE

POSJET DOMU UMIROVLJENIKA

Listopada, prošle godine posjetili smo Dom umirovljenika. Povod našeg posjeta bio je Tjedan kruha. Djeca nižih razreda, donijela su domaće kolače kako bi uljepšali težak život starim, napuštenim, bolesnim i usamljenim štičenicima Doma. U razgovoru s jednom staricom shvatili smo da ima onih kojima se takav način života ne čini teškim. U društvu stare gospođe kojoj život ne znači novac, nego uspomenu, djetinjstvo i slobodu, proveli smo jedno poslijepodne. Razgovarale smo:

1. Kako se zovete?
Moje ime je Kata Baboselac.
2. Otkud ste?
Iz Babine Grede.
3. Smijem li znati koliko imate godina?
Imam 81 godinu. Rođena sam 1913. godine.
4. Koliko dugo ste u Domu umirovljenika?
Pa ... uskoro će pet godina.
5. Jeste li sami?
Ne, i moj muž je ovdje.

6. Koji je razlog Vašeg dolaska u Dom?

Muž i ja nismo imali djece, pa smo prodali kuću i došli u Dom.

7. Kako se osoblje Doma odnosi prema Vama? Živate li po njihovim pravilima ili Vi odlučujete što ćete raditi?

Zadovoljna sam osobljem, svi me vole, bar tako mislim, (smijeh) jer nikada ne prigovaram, sve mi se sviđa. ... Zadovoljna sam.

8. Možete li nam opisati jedan svoj dan u Domu?

Rado. Cijeli dan se molim Bogu ... za hrvatske vojnike, za naše zdravlje i za sve koji pate, koji su bolesni. Brinem se za muža jer je nedavno slomio nogu, spremam sobu, perem naše rublje i tako prođe dan.

9. Što gledate na TV?

Pa ... Vijesti, Dnevnik.

10. Volite li Santu Barbaru?

Ne volim ja to, stalno se ljube i rastavljaju ... Uh!

11. Imate li posebnu želju?

Da budem zdrava, da mi muž ozdravi, da mogu raditi ručni rad ...

12. Zašto sada ne radite ručne radove?

Ne mogu, operirala sam oči, pa ne smijem ... a tako bih željela ...

13. Sjećate li se svoga djetinjstva? Malo se sjećam.

14. Koji vam je dio djetinjstva najdraži, čega se rado sjećate?

Nakon kraćeg razmišljanja baka nam je odgovorila: »Kad sam bila mala moj brat, prijateljice i ja bismo napravili kolebu i tamo se igrali svatova. Spremali smo svoje lutke u narodne nošnje i udavali ih, kuhali, slavili.«

15. Kako se vi i vaš muž odnosite jedno prema drugome u ovakvim životnim okolnostima u jednoj velikoj obitelji?

Mi se dobro slažemo. Znamo se i posvađati, ali se i pomirimo.

16. Posjećuje li vas netko?

Da, moje prijateljice često dođu, pa pričamo, šalimo se i malo ogovaramo – u povjerenju nam je prišapnula starica.

17. Kako se osjećate ovdje, jeste li osamljeni, čeznete li za pravom obitelji i toplim domom?

Čeznemo, ali ovdje smo, takva je sudbina! Svatko želi svoj dom, ali bez djece nema radosti, a mi smo sami ... (suze).

18. Kako ste se osjećali kad ste vidjeli da su djeca donijela kolače?

Divno, nudila sam im novac za slatko, ali ga nisu htjeli uzeti. Jako volim

djecu i bilo je lijepo vidjeti kako su se sjetili nas starih.

Ovim smo okončali naš razgovor. Buka polako jenjava, svjetla se gase, a mi odlazimo. Baku Katu i njenog djeda ostavljamo do ponovnog susreta.

Maja Vuksanović, 7.b
Ana Zekić

BLAGDAN KRUHA

NA STOLU KRUH

Kruh. Izvor života. Bez njega ne možemo. Ljudi umiru jer nemaju kruha. Svijet se razara jer mnogi ne shvaćaju riječ »kruh«. Dječja lica nestaju s lica zemlje. Svijet i zemlja su postali grobnice zbog neke velike sile, oružja i mržnje. Zašto? Zašto nam oduzimaju kruh? Nove generacije se rađaju, ali nemaju za što živjeti. Za sve je kriva neka njihova velika politika. Afrička djeca vape za kruhom, mirom i slobodom. Svi oni veliki ljudi kojima kruh ništa ne znači samo nešto obećavaju iako i oni i mi znamo da će to ostati samo na obećanju. Oni samo namještaju smiješak za kameru, popravljaju odijela i frizure. Nitko od njih ne zna što je to biti bez kruha, bez nade, bez svakidašnjice.

Ljudi prose na ulicama za koricom kruha dok neki bacaju kruh u smeće.

Zašto nitko ne razumije one male i bespomoćne?

Zašto se ljudi međusobno ne razumijevaju?

Zašto nitko ne razumije tu veliku crnu kuglu koja samo bespomoćno zove na mir i slobodu?

Zašto?

Nikolina Alerić, 6.e

I U MASKIRANJU SMO DOBRI

M A S K E N B A L

Maskenbal se u svijetu slavi kao dan pobjede nad zlom. U hotelima, na trgovima, u školama, ljudi i djeca maskiraju se, žele se prikazati u drukčijem svjetlu, žele biti nešto drugo. Maskenbal se u našoj školi slavi svake godine. Najbolje maske se nagrađuju. Netko se obuču u kauboja, policajca, klauna, nindžu....

Prošle godine naš razred je osvojio sve tri nagrade. Učiteljica nam je predložila da ove godine prikazemo najljepši narodni običaj – SLAVONSKE SVATOVE, prema romanu Mate Lovraka »Vlak u snijegu«. Svi pa i učiteljica, imali smo pune ruke posla. Na početku svatova bili su mladenci, mlada u vjenčanici i mladoženja u svečanom odijelu. Iza njih s peškirom oko vrata gegao se debeli kum s veselom kumom. Posebno veselje izazvao je glavni kuhar sa svojim kuharicama. Svatove je zabavljao naš razredni Berde bend. Tamburaši obučeni u narodnu nošnju, udarali su u svoje instrumente i pjevali svojim glasom. Kad se mislilo da je sve gotovo, na biciklu se doveo poštar koji je mladencima uručio telegramsku čestitku. Prosudbenoj komisiji nije preostalo ništa drugo nego da 1. nagradu dodijeli nama – sada učenicima 4. a razreda.

Zajednički uradak, 4. a razreda

Maskare u našoj školi

Maskare u našoj školi,
svaki učenik jako voli.

Kad one počnu,
u školi je prava zbrka,
a po hodnicima
bruka i strka.

Svi vrište i skaču,
a neki laju i mijauču.

Na taj dan nastave nema,
važna je boja i oprema.

Svako smiješno lice je novo,
pravi maskenbal je ovo.

Netko je tužan, netko je smetan,
netko je smotan, a netko spretan.

Žiri bira maske prve,
a djeca sa hodnika vrve.

Maskare su super stvar,
veselje je mlad i star.

Daniela Damilović, 4^a

PRVI SUSRET MLADIH PJESNIKA SLAVONIJE I BARANJE

Dana 5. studenog 1994. Bojan Medaković, Josipa Kovačević, Vladimir Varoščić, učiteljica Nela Dončević i ja krenuli smo na 1. susret mladih pjesnika Slavonije i Baranje u Cernik. Poslije doručka bilo je organizirano razgledavanje Franjevačkog samostana i crkve. Samostan ima mali vrt u kojem se nalazi sunčani sat iz XV. stoljeća. U hodnicima samostana izložene su vrijedne slike poznatog slikara Josipa Vukojevića iz Slobodnice.

Nakon toga otišli smo u knjižnicu. Knjižnica je spomenik nulte kategorije zbog vrijednih knjiga. Ima ih oko 2000, a neke potječu iz 1870. godine. Poslije razgledavanja otišli smo u Hrvatski dom na proglašenje pobjednika. Naši učenici Bojan Medaković (5.b) i Josipa Kovačević (8.e) dobili su priznanja za svoje uspješne literarne radove, a Vladimir Varoščić (5.c) i diplomu za najuspjeliji literarni uradak.

Mislav Medaković, 8.b

ŽUPANIJSKA SMOTRA IFORMATICKE KULTURE '95.

Početkom 3. mjeseca održano je natjecanje i smotra radova informatičke kulture. Natjecateljima je izložen plan zbivanja u tijeku tog dana. Učenici srednjih škola su otpremljeni u Srednju tehničku školu, a učenici osnovnih škola su ostali u OŠ »Ivan Goran Kovačić«.

U 9,00 sati započelo je natjecanje iz programskog jezika BASIC za učenike osnovnih škola. Kasnije je započela smotra radova i ocjenjivanje rezultata programiranja i sklopa natjecanja u BASIC-u. Rezultati su se čekali puna dva i pol sata što nas je malo razočaralo.

Prvo mjesto za programiranje u LOGO-u osvojio je naš učenik Duje Malenica (6.a).

Drugo mjesto iz područja programiranja u BASIC-u osvojio sam ja, Matej Matejiček (8.a).

Matej Matejiček, 8.a

STOLNI TENIS

Natjecanje u stolnom tenisu održano je u ožujku 1995. u našoj školi. Najbolji stolnotenisači naše škole:

B. Kraljević, V. Blumenšajn, D. Korporčić i J. Marić predstavljali su našu školu i na gradskom međuškolskom natjecanju i plasirali se među tri najbolje ekipe našega grada.

DIVNO JE BITI PRVI

Nalazim se u OŠ »Hugo Badalić«. Kao i prije svakoga testa, imao sam malu tremu. Pogledom na pitanja pomislio sam da će test biti lagan. Našlo se tu, ipak, i nekoliko teških pitanja. Poslije testa vraćam se maketi i kontroliram pojedine dijelove. Vršim posljednje pripreme. Upravo tada vidim da su dva crteža zamijenjena s nekim drugim. Sve se poremetilo. Problem su i dalje crteži! Komisija dolazi do mene. Morao sam nešto reći o maketi. Molim se u sebi da komisija ne gleda crteže. I nije ih pogledala! Kao i uvijek proglašenje pobjednika počinje 3. mjestom, zatim 2. i tek onda 1.

Izgovaraju moje ime. Nakon dobivenih nagrada morao sam se slikati. Krećem na mjesto ali opet me pozivaju i proglašuju moj rad najkvalitetnijim.

Ta dva trenutka ostat će nezaboravna u mom životu.

Josip Josipović, 8.f

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ ASTRONOMIJE

13. svibnja 1995. u OŠ »Hugo Badalić« održano je Županijsko natjecanje iz astronomije. Natjecali su se učenici osnovnih i srednjih škola, čiji je mentor bila profesorica Marina Gojković.

Svi su uzbuđeno očekivali rezultate. Ja sam osvojio 1. mjesto, a Miroslav Lulić 2. mjesto. Sada s velikim nestrpljenjem čekamo odlazak u Opatiju na Državni susret.

Ozren Pehar, 7.b

ŽUPANIJSKA SMOTRA TEHNIČKE KULTURE '95.

Učenici iz svih krajeva naše Županije sudjelovali su na Županijskoj smotri radova iz tehničke kulture i astronomije. Našu školu su predstavljali u natjecanju iz tehničkog stvaralaštva: Branislav Arbanas, Vedran Pavić, Mario Josipović, Josip Josipović i Matej Matejiček. Natjecanje je počelo pisanjem testova a nakon toga učenici su predstavljali svoje uradke. Najbolje je ocijenjen rad naših učenika Josipa i Maria Josipovića. Put ka daljem natjecanju bio je otvoren.

Matej Matejiček, 8.a

P O K R E T »ZNANOST MLADIMA« '95.

Uz mnoga druga natjecanja održano je i natjecanje iz kemije. Natjecanja su održana u Srednjoj školi »Matija Antun Reljković« u Slav. Brodu Općinsko 18. ožujka 1995. i Županijsko 22. travnja 1995. Učenici naše škole natjecali su se u konkurenciji 7. i 8. razreda.

Ivan Samardžić (7.b) osvojio je 1. mjesto, a Davorin Šef (7.c) 2. mjesto, Filip Sedlić (8.a) 1. mjesto, a Zlatko Micković (8.a) 3. mjesto. Učenike je pripremila učiteljica kemije i biologije Mirjana Štefanek.

Davorin Šef (7.c), pobjednik na Županijskom natjecanju, stekao je pravo natjecanja na državnoj razini.

Svi prisutni se mogu pohvaliti da su vidjeli nešto novo i vrijedno pozornosti – razne kemijske aparate i različite pokuse.

Zlatko Micković, 8.a

LIDRANO '95

U srijedu, 29. ožujka 1995. u Tehničkoj školi održan je Županijski susret LIDRANO '95.

Učenici osnovnih i srednjih škola predstavili su svoja najbolja literarna, novinarska, lutkarska, dramska i recitatorska ostvarenja, te radio emisije i školske listove. Učenici naše škole su također prisustvovali Susretu i to s literarnim radom lutkarskom predstavom i školskim listom.

Prosudbena komisija imala je težak zadatak da odabere najbolje radove. Županijsko natjecanje predloženi su svi naši radovi među kojima i školski list »METEOR«.

Sreća nam se nasmiješila, pozvali smo na Državni susret koji se održao u Virovitici od 24. do 27. svibnja 1995.

Uspjeh našeg lista potaknuo nas je na daljnji stvaralački rad. Zato, djeco, pišite i crtajte jer samo slikom i izričajer možemo pokazati našim roditeljima i čitateljima kako se u našoj školi živi i stvarala.

Maja Vuksanović, 7.

Š A H

Na tradicionalnom šahovskom natjecanju gradskih osnovnih škola bili smo u pješni i pojedinačno i ekipno.

Pojedinačno natjecanje:

Dragutin Tomac (3.b) – 1. mjesto konkurenciji 1-4. razreda Domagoj Tolić (5.d) – 2. mjesto u konkurenciji 5-8. razreda.

ekipno natjecanje: Dragutin Tomac (3.b), Augustin Tomac (4.b) – 3. mjesto Domagoj Tolić (5.d), Ivan Tolić (6.d).

USPJESI NAŠIH UČENIKA NA SUSRETIMA I NATJECANJIMA (PLASMAN NA NAJVIŠU RAZINU NATJECANJA) - REGIONALNU I DRŽAVNU

Na hrvatskim školskim susretima i natjecanjima učenika osnovnih škola u 1995. godini učenici naše škole natjecali su se u znanju i vještinama iz 12 različitih područja. I ove školske godine postignuti su zapaženi uspjesi na svim razinama natjecanja.

SVOJIM PONAŠANJEM I RADOM TIJEKOM OSMOGODIŠNJEG ŠKOLOVANJA ONI SU PRIDONIJELI USPJEHU I UGLEDU NAŠE ŠKOLE.

8.a

1. MELITA BILANDŽIĆ
2. HRVOJE GAŠPARAC
3. DALIA GRUBIŠIĆ
4. MATEJ MATEJIČEK
5. ZLATKO MICKOVIĆ
6. ŽELJKA RELIĆ
7. FILIP SEDLIĆ

8.b

1. DANIJEL ALADROVIĆ
2. KREŠIMIR ALINJAK
3. MARGARETA ČEOVIĆ
4. BRANIMIR FILIPOVIĆ
5. IVANA ŠAKIĆ
6. ZORANA ŠAKIĆ
7. NEVEN VIDA KOVIĆ
8. DEJAN VUKSANOVIĆ

8.c

1. DUNJA DELAČ
2. RENATA LOMBAR
3. MISLAV MALENICA
4. NIKOLA MALIŠA
5. KREŠIMIR RADIĆ
6. TOMISLAV SVIRAC
7. IRFAN ZIBERI

8.d

1. MAJA KULAŠ
2. IVANA KUNA
3. INES ŠPRAJC

8.e

1. IVANA DŽIDARA
2. MAJA JURKOVIĆ
3. JOSIPA KOVAČEVIĆ
4. BLANKA MRŠIĆ
5. IVANA VUKSANOVIĆ

8.f

1. DAVOR BARAČ
2. SAŠA BUMBIĆ
3. IVICA LEOVIĆ
4. IVANA SABLJAK
5. VJEKOSLAV ŠAF
6. KARLO TOMIČIĆ
7. ANDREJA VARGA
8. MARIJA ŽAKIĆ

Pokret »Znanost mladima«

Matematika

4. razred:

- Augustin Tomac, 4.b
Jure Knežević, 4.a
Tomislav Alinjak, 4.a
Danijela Danilović, 4.a
Voditelj: Marija Matešić

5. razred:

- Hrvoje Marinović, 5.e
Domagoj Tolić, 5.d
Voditelj: Drago Ciglar

6. razred:

- Duje Malenica, 6.a
Voditelj: Katica Blekić

7. razred:

- Davorin Šef, 7.c
Voditelj: Danko Hustić

8. razred:

- Filip Sedlić, 8.a
Voditelj: Vinko Parašilovac

Kemija

7. razred:

- Davorin Šef, 7.c
Ivan Samardžić, 7.c
Voditelj: Mirjana Štefanek

Biologija

7. razred:

- Ivana Lucić, 7.a
Dubravka Lalić, 7.a
Voditelj: Blaženka Vasilevski

Zemljopis

6. razred:

- Zlatko Haramustek, 6.c

7. razred:

- Nikola Gaić, 7.d
Voditelj: Marko Mađarević

Astronomija

7. razred:

- Ozren Pehar, 7.b
Miroslav Lulić, 7.b
Voditelj: Marina Gojković,
vanjski suradnik

Lidrano '95

Literarno stvaralaštvo

1. »Novi Mackovi doživljaji«
Autor: Krešimir Radić, 8.c
Voditelj: Nela Dončević

Školski listovi

1. Školski list »Meteor«
List predstavila:
Maja Vuksanović, 7.b
Za uredništvo:
Lucija Karačić, Dinka Kovačević

Informatika

6. razred:

- Duje Malenica, 6.a
Voditelj: Jadranka Horvat

Tehnička kultura

8. razred:

- Josip Josipović, 8.f
Voditelj: Ana Petrić

Športska natjecanja

Košarka –dječaci

1. Hrvoje Gašparac, 8.a
 2. Hrvoje Oroz, 8.a
 3. Josip Divić, 8.f
 4. Hrvoje Barbarić, 8.a
 5. Krunoslav Ravnjak, 8.f
 6. Hrvoje Kuprešak, 8.b
 7. Danijel Tipura, 7.c
 8. Filip Sedlić, 8.a
 9. Hani Istanbuli, 8.a
 10. Branislav Arbanas, 8.f
 11. Saša Pavelić, 8.f
 12. Branimir Šakić, 7.d
- Voditelj: Mladen Alinjak

Košarka – djevojčice

1. Andreja Varga, 8.f
 2. Ivana Jerković, 7.c
 3. Zorana Šakić, 8.b
 4. Vesna Hustić, 7.b
 5. Ines Zitterbart, 8.a
 6. Barbara Arbanas, 8.a
 7. Kristina Kobašić, 8.d
 8. Sanja Drmić, 7.d
 9. Maja Pleša, 8.f
 10. Duška Korda, 8.f
 11. Mirjana Rogozić, 8.d
- Voditelj: Dalibor Kikerec

USPJEŠNI SMO, ZAR NE?

SAJAM U »MALOM PARIZU«

Bio je lijep i sunčan dan. Išli smo na sajam u Mali Pariz. Tamo je bilo puno djece. Neka djeca su prodavala, a neka kupovala.

Bilo je kolača i sokova. Djeca su prodavala razne igračke, knjige, bilježnice, stripove... Neka djeca su kupovala stripove.

Meni je tamo bilo lijepo.

Tihana Rupčić, 2.c

BILA JE NEDJELJA, 21. SVIBNJA 1995.

Spremala sam se sa mamom i sekom na susret roditelja, učenika i učitelja u školi. Druženje je trebalo biti ispred zgrade u našem lijepom parku. Učenici, koji su imali nastup, bili su nestrpljivi. Cijelo prije podne gledali su u tmurno nebo. Magla se nije razilazila, a i struje nije bilo.

Oko 17. sati krenuli smo. Narod je ulazio u našu dvoranu. Počeo je program. Iz svakog odjela sudjelovalo je nekoliko učenika. Bilo je tu šala, plesa, recitacija, pjesama i dramatizacija. Učenici iz mog odjela Martina Horvatin i Tomislav Stvorić vodili su program. Svi izvođači bili su dobro pripremljeni. Pljeskali smo i veselili se s našim roditeljima.

Poslije programa djeca su se družila odvojeno od roditelja. U holu smo dobili sok i kolače. Naši roditelji su se upoznali, razgovarali i pili kavu s učiteljima. Vrijeme je brzo prošlo. Vratili smo se kući prezadovoljni ovakvim druženjem.

Iva Čondić, 3.b

RADIMO, RADIMO, RADIMO

TRIBINA DJEČJEG FORUMA »PRAVA DJETETA«

Članovi Dječjeg foruma naše škole održali su 7. travnja 1995. javnu tribinu o pravima djece, u prostoru, te pod pokroviteljstvom Društva »Naša djeca« Sl. Brod.

Nazočni su bili učenici i roditelji pet osnovnih škola koje žele osnovati Dječji forum, članovi gradskog Odbora za zaštitu prava djece, predstavnik Gradskog poglavarstva i glasila »Posavska Hrvatska«.

Izlaganja desetak članova našeg Dječjeg foruma o pravima djece i kršenju tih prava, pobudila su veliko zanimanje prisutnih, osobito učenika.

Uvodnu riječ o radu Foruma i vrijednostima takvog oblika rada s učenicima održala je naša voditeljica Ružica Pažin-Ilakovac, pedagoginja škole.

Osnovna dječja prava i temeljna načela Konvencije o pravima djeteta predstavili su predsjednik Dječjeg foruma Karlo Tomičić, 8.f i Maja Habek, 8.b.

O pravima djece iz područja socijalno-zdravstvene zaštite govorila je Gabrijela Sulić, 8.f, te iznijela neke podatke o zlostavljanju djece dobivene u Centru za socijalnu skrb.

Andreja Varga, 8.f istraživala je prava djece iz područja pravosuđa o čemu je više doznala u javnom tužilaštvu grada.

Ana Meter, 7.b i Valerija Miškov govorile su o ostvarivanju društvenih i kulturnih prava djece, a u našem Gradskom poglavarstvu doznale su više o planovima za dobrobit djece do 2000. godine.

Pravima djece iz područja obrazovanja bavila se Ivana Pavličić, 8.b i provela o tome manja istraživanja među učenicima i učiteljima naše škole.

S najvažnijima pravima djece iz područja gospodarstva nazočne je upoznala Melita Dokić, 7.b.

O odgoju za mir, međunarodno razumijevanje i suradnja kao programskom području rada kojim će se Dječji forum baviti slijedeće godine, govorila je Maja Vuksanović, 7.b.

Nakon rasprave učenici naše škole održali su kratak zabavni program.

Vjerujemo da će rad našega Dječjeg foruma potaknuti njegovo osnivanje i u drugim školama.

Karlo Tomičić, 8.f

NEZABORAVNI TRENUCI ...

RADOSNI SMO ŠTO SU NAS POSJETILI:

STANISLAVA ČARAPINA,
ZLATKO KRILIĆ,
DUBRAVKO HORVATIĆ,
JOSIP LAČA,
ZLATKO CRNKOVIĆ

KNJIŽEVNIK MLADEN KUŠEC U NAŠOJ ŠKOLI

27. travnja 1995. godine našu školu je posjetio poznati književnik dječje mašte Mladen Kušec. Svojim dolaskom obradovao je sve prisutne učenike i njihove učitelje. S velikom radošću i znatiželjom postavljali smo mu pitanja a on nam je davao duge odgovore. Neka od njih smo i zabilježili.

1. Koliko dugo pišete knjige?
– Prilično dugo. Počeo sam pisati još u osnovnoj školi. Pisao sam priče za malu djecu koju sam morao čuvati.
2. Koja Vam je bila prva knjiga?
– »Dobar dan« i ona mi je i danas lijepa i draga.
3. Zašto ste počeli pisati?
– Dok sam pisao pjesme u školi zavolio sam pisanje. Poznati književnik Milivoj Matošec pomogao mi je da postanem pisac kakav sam danas.
4. Gdje pišete knjige?
– Nemam određeno mjesto gdje pišem a niti vrijeme pisanja.
5. Koja Vam je najdraža knjiga?
– To je »Plavi kaputić« koju sam pisao sa sjetom i srećom.
6. Je li »Plavi kaputić« istinita knjiga?
– Da, sve napisano u njoj se i zbililo.
7. Koliko ste knjiga do sada napisali?
– Ni malo ni puno. Spomenut ću što je objavljeno: knjiga stihova »Dobar dan«, zatim još jedna knjiga stihova »Volim te!«, slikovnice..., priča »Jooj!«, »Ubili su mi kuću«, koja je rađena u suradnji sa djecom, »Krijesnice predgrađa«, »Mama, tata i ja«, nagrađena nagradom Mato Lovrak 1993. godine.

8. Radite li još nešto osim pisanja?
– Zaposlen sam kao novinar na Radio Zagrebu, stalno sam u pokretu, snimamo materijale za popularne radio i TV emisije.

Bilo je još puno upita, ali nismo imali više vremena. Puni ljubavi i veselja zahvalili smo se Mladenu Kušecu na lijepoj i nezaboravnoj posjeti. Nadamo se ponovnom susretu s ovim nadasve dragim i zabavnim dječjim piscem.

Vedrana Marić, 7. a

KVIZ »ŽIVOT I DJELO IVANE BRLIĆ MAŽURANIĆ«

25. travnja u našoj školi održan je literarni kviz o djelima i životu naše Ivane Brlić-Mažuranić. U njemu su sudjelovali učenici petih razreda. Svi su učenici bili dobro pripremljeni i pošteno su se borili. Navijači su bili izuzetno glasni. Bodrili su svoje predstavnike i negodovali na njihove netočne odgovore. Kviz su organizirali i vodili učenici osmih razreda u suradnji s gospođom Nelom Dončević.

Pobijedili su učenici 5.c razreda, drugi je bio 5.e, a zatim ostali razredi.

Nikolina Alerić, 6.e

ZNANJE I SREĆA SU POBIJEDILI

Dan planeta Zemlje

U četvrtak, 20. travnja ove godine, u našoj školi održan je kratki program pod motom »Što god snađe Zemlju, snaći će i sinove Zemlje«. Tom programu, koji su povodom Dana planeta Zemlje pripremili mladi ekolozi škole, pridružilo se i Brodsko ekološko društvo.

Brodsko društvo koje djeluje izvan vlade, uz sve što su pripremili naši ekolozi, predstavilo nam je svoj veliki projekt, ujedno glavni dio programa, Gajnu. Naime, jugoistočno od Slavenskog Broda nalazi se niz naplavljenih područja. Jedno od njih je i Gajna. Nakon naplavlivanja, na tom području pojavile su se biljne i životinjske vrste za koje se smatralo da su već izumrle. Za Gajnu vrlo je važna

GAJNA JE UŠETALA I U NAŠE PROSTORE

ispaša stoke, a u okolnim selima razvijaju se i mljekare. Kada se izvodi stoka na ispašu potpuno se povjerava najboljim čuvarima – Hrvatskim ovčarima. A sve to pridonosi još većem uzgajanju tako dobrih i pitomih pasa, osobito u selu Oprisavci.

Koliko veliku važnost posjeduje Gajna, kazuje nam i to da je ona zakonom zaštićeno područje, pa će ju učenici naših škola već slijedećih godina proučavati. Gajna je ne samo uspjeh Brodskog ekološkog društva, nego i stanovnika Oprisavaca i cijele naše Županije.

Marija Vonić, 7.c

OKRUGLI STOL U VIROVITICI

U četvrtak, 25. svibnja 1995. u Gimnaziji »Petar Preradović« održan je Okrugli stol svih novinara na kojem se raspravljalo o svim školskim listovima pozvanim na Državni susret. Skupu su po prvi put prisustvovali i predstavnici naše škole. Razgovor je bio vrlo dug i zanimljiv. Govorilo se o unutarnjem uređenju lista: o fotografijama, crtežima, veličini slova te općenito o poteškoćama oko izrade šk. listova. Naš je »Meteor« postigao značajne rezultate pokupivši sve pohvale i tek jednu primjedbu na veličinu lista.

Bilo je ugodno slušati poznate novinare koji su došli s namjerom da nama mladim novinarima upute nekoliko savjeta kako bi ubuduće pisali, slikali, ertali što bolje i uređivali još bolje listove. Usvajajući svaku primjedbu, pohvalu i savjet razgovor se bližio kraju. Sutradan na dodjeli priznanja za školski list ponosno sam primila diplomu za »Meteor« jer znam koliko smo truda uložili u stvaranju lista, te koliko on govori o stvaralaštvu nas mladih. »Meteor« je postao ogledalo rada i truda svih nas i zato ga treba dotjerivati, uljepšavati i svaku kritiku primiti s osmijehom, jer kako reče književnica Sanja Pilić:

»SVEJEDNO U ČEMU ČETE
BITI PJESNICI, ALI BUDITE...«

Maja Vuksanović, 7. b

LJUBAV JE DAR

Prijatelj je početak i kraj ljudske sreće, svemir u dubinama tvoga i moga ja!

Da li je to pozdrav suncu u novo jutro?!

Poznato je da se u uzajamnom prijateljevanju nalazi sve što nam dosad nije pruženo, da svatko tko osjeća iskrenu pobudu, može doživjeti svoju sreću u sitnim stvarima.

Stisak ruke u trenutku očaja, pogled koji miluje toplinom svoje privrženosti, nije li to lijek za sve oluje hirovite sudbine?!

Znamo da osjećamo, dakle postojimo! Mi, djeca, stvoreni smo htijenjem istog Stvoritelja! Ljubav kao dar kamen je temeljac spoznaje postojanja.

Prijateljstvo je začeto u nutрини naših misli kao drugi oblik ljubavi; ljubavi nesebične i spontane poput cvijeta! Ljubavi koja u sebi krije dosad neproživljene svjetove!

Prijateljstvo? Nije li to poziv narodima, susjedima, bližnjima?! Nije li to vibracija sreće spojena u obećanje mira, blagostanja. Jer, upamtimo: prijateljstvo sve zaboravlja, sve oprašta i svemu vjeruje!

Prijateljstvo se ne događa svima! A zar ne bi trebalo?!

Biljana Biško, 8.c

USUSRET PRIJATELJU

Osmijeh. Topla riječ. Čvrsti stisak ruke. Osoba koja razumije, koja pomaže, koja tješi. Osoba koju si izabrao, koju nisi dobio! Prijatelj!

Svakodnevi suputnik koji pomaže u premošćivanju zapreka.

Prijateljstvo je veza koja spaja rase, staleže, nacije, ne zna za granice!

U ovom teškom vremenu imati prijatelja znači da si uspio, da i sam vrijediš.

Da li prihvatiti ružnoću današnjeg vremena? Hoćemo li dopustiti da nas obuzmu crne misli? Nije lako diviti se napola osušenom stablu, nije lako voljeti ljude zadobre mržnjom. Čovjek bez nade je izgubljen čovjek! Čovjek bez prijatelja je siromašan čovjek! Iskreno prijateljstvo može nas opet objediniti, osnažiti, možemo poletjeti...letjeti...

Filip Sedlić, 8.a

IVANA!

Voljela je maštati
i pisati bajke,
Željela je mir
poput prave majke.
Izmišljeni likovi i
junaci u pričama
bit će poznati još mnogo godina.
Cilj njezinih priča bila je ljubav i dobrota.
Sve najljepše je njezin san bio
u svim pričama prijateljstvo se sklopilo.
Mnoge bajke njezine
u prirodi se odvijaju,
poručila je svima da istinu pričaju.
Za svaku obitelj dobro je željela,
da praštati treba ona je mislila.
Junak njezinih priča bio je Hlapić
divna je bila Ivana Brlić-Mazuranić!

Hana Antunović, 5.a

BAKIN POKLON

Moja je baka, kao i svaka.

U ladicu cijelo vrijeme nešto skriva,

dok radio u sobi tiho svira.

To može biti čokolada, bombon ili voće,

al' moja baka zna što njena unuka hoće.

Kada dođem kod nje uvijek u džepić mi nešto stavi,

al' kad tata u nju pogleda, ona kaže, da pogaću pravi.

Bakina ljubav je za mene sreća, ljubav tisuće puta, nego što vi mislite, veća.

Što da vam više velim, ništa više od bakine ljubavi, ja ne želim.

Danijela Danilović, 4.a

MATIJAS ŽUPAN, 8.a

BUDIMO PRIJATELJI – PODIJELIMO BUDUĆNOST

Bez prijatelja što je čovjek?! Sjena nekadašnje radosti, besciljni šetač ulicama života. Živuci gubitak pun želje da mu se dogodi prijatelj. No prijatelj se ne može dogoditi, ni kupiti! Prijatelja se traži vapajem srca, za njega se ponire u dubine, za prijatelja nema mjerila ni granice, za njega ne postoji kraj. Jer toplina prijateljstva najbolje grije čovječje srce. Ispunja ga nikada dorečenom toplinom i mirom. Prijateljevati s nekim znači otvoriti srce sunčevom sjaju i zaslijepljen ljepotom bliskosti upijati život s prijateljem uza se.

Tko je prijatelj, što je? To je suputnik kroz život, netko s kim dijeliš i suze i smijeh! Osoba od povjerenja, tvoje drugo ja koje čuvaš do kraja postojanja i čiju ljubav njeguješ kao najljepši cvijet. Prijatelj je oslonac pri radu, onaj koji će ti pomoći da izgradiš svoj svijet kad te život sruši; on će te provesti kroz sunčan dan i naučiti kako slušati ptičji pjev sa suzama u očima. Takav prijatelj je moj ispunjen san koji se sa svakim danom produbljuje, raste i buja u meni. Njemu poklanjam dio sebe koji drugima nije znan. I tek nedavno lutajući kroz misli shvatila sam što mi zapravo znači moj prijatelj. On ne zna za predrasude, osuđivanja, uvijek razumije moje probleme i pruža mi toplinu. Pred njim otvaram srce, pružam iskrenost, a vraća mi se više od očekivanog.

Spoznajem da je prijateljstvo nešto što se ne može sročiti u nekoliko rečenica, jer ono je nevidljiva, jaka i neraskidiva veza između ljudi koji u sebi nose najvrjedniju nit ljudskosti. Nit koja ovaj svijet može osoviti na noge, uljepšati sadašnjost i spasiti budućnost. Jer ona je bez prijateljstva među nama izgubljena!

Prijateljstvo može izgraditi naše živote i postaviti sigurne temelje sreći.

Zato otvorimo srce jedni drugima, pružimo si prijateljstvo, budimo prijatelji – podijelimo budućnost; znači podijelimo i dobro i zlo!... I tugu i osmijeh!

Rastimo otvorena srca, vedra pogleda, s ljubavlju na dlanu.

Renata Lombar, 8.c

OBEĆAO SI

Obećao si mi svu svoju iskrenu ljubav.
Obećao si da ćeš me voljeti,
i da druge za tebe neće postojati.
Obećao si da ćemo dijeliti sreću
i da ja nikada plakati neću.

Marija Vukojević, 7.e

POSLASTICA ZA PROLJEĆE

10 cvjetova bijelih tratinčica,
5 zrelih žutih maslačaka,
nekoliko toplih sunčanih zraka
vjetar nek sve dobro izmiješa
i stoji nekoliko sati
na kraju politi s dvije kapi
tople proljetne kiše.

Ivan Holik, 2.a

LJUBAV

U mojoj duši
ljubav se krije,
dok se sunce
s neba smije.

U srcu mom
ljubavi ima,
u njemu nikada
nije zima.

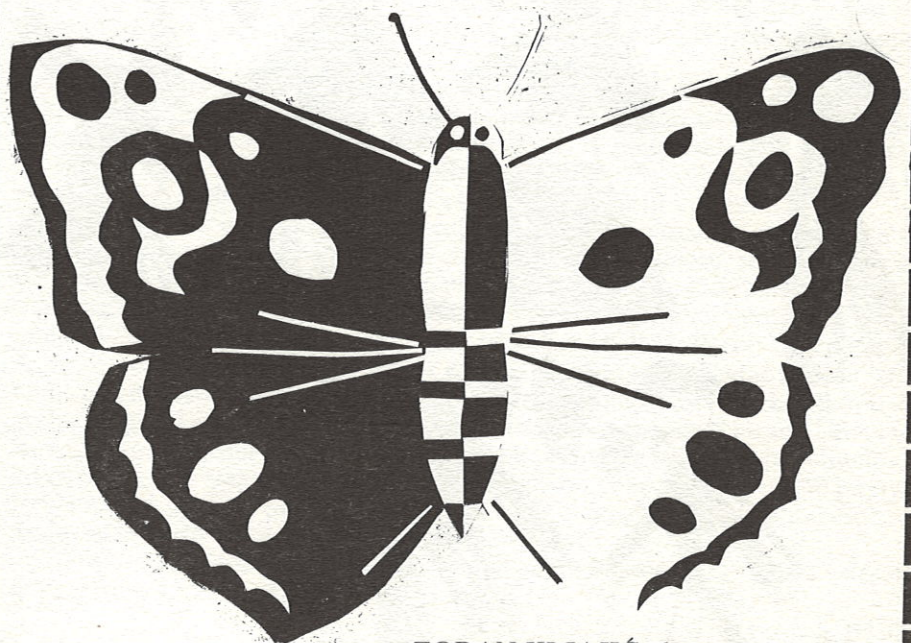
Mateja Bošnjak, 2.b

MASLAČAK

MASLAČAK ŽUTI SJEDI U TRAVI
I ČEKA DA DOĐU PČELE I MRAVI:
PČELE LETE I LETE,
NA SVAKI MASLAČAK SLETE.
DJEVOJČICA TANJA O MASLAČKU SANJA.

A MASLAČAK DIGO
ŽUTU GLAVICU I PJEVA
PROLJETNU PJESMICU.

Nikolina Simeon, 1.c

ZORAN KLJAJIĆ, 6.a

MOJE DJETINJSTVO

Moje djetinjstvo je bilo lijepo dok nije počeo rat. Bezbrizno sam se igrala s prijateljicama i prijateljima. Igrali smo se lastiša, skrivača i mnogih drugih igara. Kad je počeo rat naša igra je prestala. Morali smo se skrivati u podrum i skloništa. Bilo me je jako strah pucnjave i zvuka aviona. Mama, brat i ja izbjegli smo u Slavonskom Brodu. Tu smo i ostali, jer je naš grad okupiran. Sada nemam svoju kuću, ali imam nove prijatelje i prijateljice. Opet se igramo lastiša i skrivača. Želim samo da se nikada više ne skrivam u podrum.

Danja Salčinović, 2.b

RUŽA

*Ruža se u rosi budi,
i mirisom osvježava naše grudi.
Ruže su prekrasan cvijet,
pa ih voli dječji svijet.*

*Ružu ću pokloniti mami,
da joj budu ljepši dani.
Raznih boja ruža ima,
one su drage svima.*

Ivona Blažević, 2.a

MOJA PRVA SIMPATIJA

Kada sam krenuo u prvi razred osnovne škole, ugledao sam jednu djevojčicu duge, plave kose i tamnih očiju. Išla je sa mnom u isti razred. Odmah mi se svidjela. Zvala se Vedrana. Ime joj je bilo kao i ona sama i brzo sam je zavolio.

U razdoblju četverogodišnjeg školovanja jedno vrijeme i ona je osjećala simpatije prema meni. Voljeli smo se i uživali u našim simpatijama. Ne znam što se s njom dogodilo jer mi je jednom prilikom rekla da me više ne voli. Našla si je drugu simpatiju. To je moj prijatelj iz razreda, ali nije mi toliko ni žao jer ja prema Vedrani, svojoj simpatiji, osjećam isto ono što sam i osjećao kada sam je prvi puta ugledao.

Ne znam što će budućnost donijeti, ali znam da će djevojčica duge, plave kose i tamnih očiju biti uvijek moja prva simpatija.

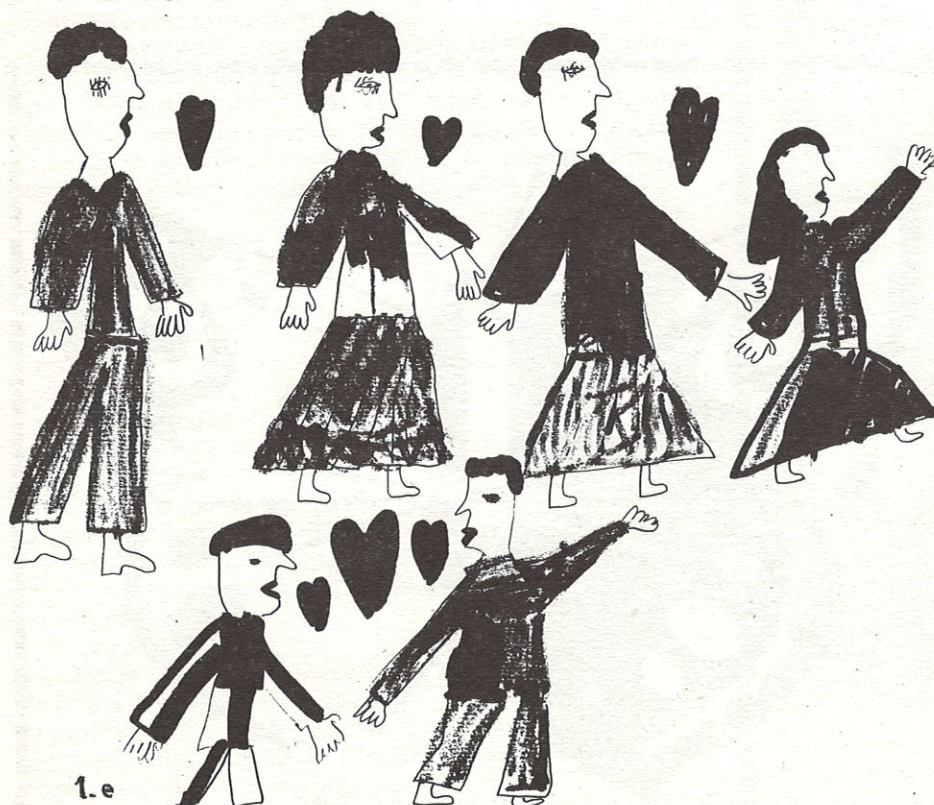
Davorin Mešter, 4.a

SUNCE

Sunce je nešto najljepše na svijetu. Sva djeca ga vole. Ono je žuto kao maslačak. Ujutro me budi sa svojim toplim zrakama. Ono grije cijelu zemlju, grije sve životinje, sve ljude. Sunce daruje zrake svim bićima na zemlji. Najviše volim sunčane dane. U proljeće sunce budi sve usnule biljke i životinje, poziva djecu van na igru.

Ja bih htio dohvatiti sunce, čvrsto ga zagrliti i zahvaliti mu na toplini.

Adam Smuda, 2.a

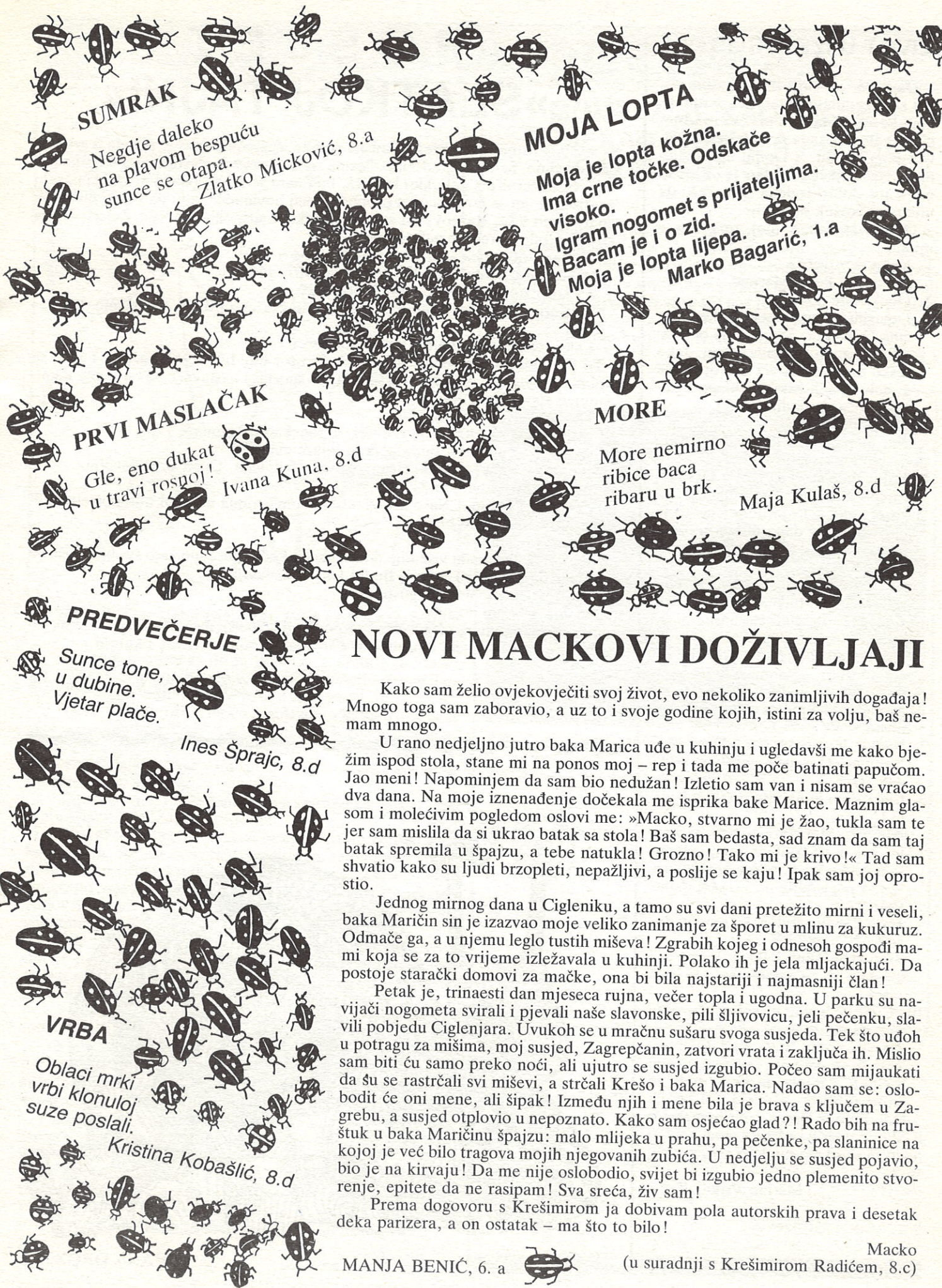
KREŠIMIR KAMPIĆ, moja obitelj

MOJA OBITELJ

Moja obitelj smo mama, tata i ja. Moji mama i tata su se upoznali, zaljubili, zavoljeli i vjenčali.

Nakon godinu dana mama je rodila mene. U obitelji smo svi ravnopravni. Mnogo se volimo i poštujemo. Ponekad su mama i tata ljutiti, ali ja to ne volim pa onda oni nastoje biti raspoloženi. Najljepše nam je kad smo vikendom svi kod kuće.

Irena Jurišić, 2.b

SUMRAK

Negdje daleko
na plavom bespuću
sunce se otapa.

Zlatko Micković, 8.a

MOJA LOPTA

Moja je lopta kožna.
Ima crne točke. Odskače
visoko.

Igram nogomet s prijateljima.
Bacam je i o zid.

Moja je lopta lijepa.
Marko Bagarić, 1.a

PRVI MASLAČAK

Gle, eno dukat
u travi rosnoj!

Ivana Kuna, 8.d

MORE

More nemirno
ribice baca
ribaru u brk.

Maja Kulaš, 8.d

PREDVEČERJE

Sunce tone,
u dubine.
Vjetar plače.

Ines Šprajc, 8.d

NOVI MACKOVI DOŽIVLJAJI

Kako sam želio uvijekovječiti svoj život, evo nekoliko zanimljivih događaja! Mnogo toga sam zaboravio, a uz to i svoje godine kojih, istini za volju, baš nemam mnogo.

U rano nedjeljno jutro baka Marica uđe u kuhinju i ugledavši me kako bježim ispod stola, stane mi na ponos moj – rep i tada me počne batinati papučom. Jao meni! Napominjem da sam bio nedužan! Izletio sam van i nisam se vraćao dva dana. Na moje iznenađenje dočekala me isprika bake Marice. Maznim glasom i molećivim pogledom oslovi me: »Macko, stvarno mi je žao, tukla sam te jer sam mislila da si ukrao batak sa stola! Baš sam bedasta, sad znam da sam taj batak spremila u špajzu, a tebe natukla! Grozno! Tako mi je krivo!« Tad sam shvatio kako su ljudi brzopleti, nepažljivi, a poslije se kaju! Ipak sam joj oprostio.

Jednog mirnog dana u Cigleniku, a tamo su svi dani pretežito mirni i veseli, baka Maričin sin je izazvao moje veliko zanimanje za šporet u mlinu za kukuruz. Odmače ga, a u njemu leglo tustih miševa! Zgrabih kojeg i odnesoh gospođi mami koja se za to vrijeme izležavala u kuhinji. Polako ih je jela mljackajući. Da postoje starački domovi za mačke, ona bi bila najstariji i najmasniji član!

Petak je, trinaesti dan mjeseca rujna, večer topla i ugodna. U parku su navijači nogometa svirali i pjevali naše slavonske, pili šljivovicu, jeli pečenku, slavili pobjedu Ciglenjara. Uvukoh se u mračnu sušaru svoga susjeda. Tek što udoh u potragu za mišima, moj susjed, Zagrepčanin, zatvori vrata i zaključa ih. Mislio sam biti ću samo preko noći, ali ujutro se susjed izgubio. Počeo sam mijaukati da šu se rastrčali svi miševi, a strčali Krešo i baka Marica. Nadao sam se: oslobodit će oni mene, ali šipak! Između njih i mene bila je brava s ključem u Zagrebu, a susjed otplovio u nepoznato. Kako sam osjećao glad?! Rado bih na frštuk u baka Maričinu špajzu: malo mlijeka u prahu, pa pečenke, pa slaninice na kojoj je već bilo tragova mojih njegovanih zubića. U nedjelju se susjed pojavio, bio je na kirvaju! Da me nije oslobodio, svijet bi izgubio jedno plemenito stvaranje, epitete da ne rasipam! Sva sreća, živ sam!

Prema dogovoru s Krešimirom ja dobivam pola autorskih prava i desetak deka parizera, a on ostatak – ma što to bilo!

MANJA BENIĆ, 6. a

Macko
(u suradnji s Krešimirom Radićem, 8.c)

Dana 25. siječnja 1995. godine vodili smo zanimljiv intervju s gospodinom Petrom Marinićem. On je izbjeglica iz Bosne, sada je smješten u Slavonskom Brodu, u Domu umirovljenika. Našem sugovorniku je 78 godina, a još dobro izgleda iako kaže da nije onaj čovjek od ranije.

Ovako je tekao moj razgovor s njim:

1. Kako se zovete?
Zovem se Petar Marinić.
2. Odakle ste došli?
Dolazim iz Bosne, selo Kulina, općina Derventa. Tamo mi je bilo jako lijepo, ali što sada mogu. Jako teško mi je bilo izaći iz svoje kuće s malo svojih krpica. (blagim glasom priča gospodin Petar).
3. Imate li djece?
Ne, nemam. Da imam djece sada ne bih bio tu gdje sam.
4. Kako Vam se čini život u Domu?
Lijepo je ovdje. Toplo nam je, sigurni smo, jelo je dobro, a što je najvažnije, iz dana u dan upoznajemo nove prijatelje.
5. Imate li ženu?
Ne, nemam ženu. Žena mi je umrla 1987. i od tada sam sam.
6. Kada ste izbjegli iz Bosanske posavine?
Taj dan nikad neću zaboraviti. Dogodilo se to 3. svibnja 1992. Uskoro će biti tri godine, kako sam izbjegao i otad nisam vidio svoje ognjište.
7. Nadate li se povratku u Bosnu?
Naravno. O tome razmišljam svaki dan.
8. Čega Vam je najviše ostalo u Kulini?
Ah, joj...Mnogo toga je meni ostalo, čak i 1000 litara rakije. Imao sam veliku kuću, nisam bio siromašan, a pogledajte na što sam danas spao.
9. Jeste li ovdje sreli neku srodnu dušu?
Sreo sam jednu bakicu, lijepa je i uredna, ali je nevjernica. Od toga ništa...
10. Čime se bavite u svojim izbjegličkim danima?
Najviše volim čitati. Kad drugi pričaju ili se svađaju, ja odem u sobu i čitam. Čitanje mi bude nadu za bolje sutra.
Odlazimo iz Doma zamišljeni, hoće li čitanje vedrih sadržaja moći održati nadu za skoriji povratak na svoje ognjište?

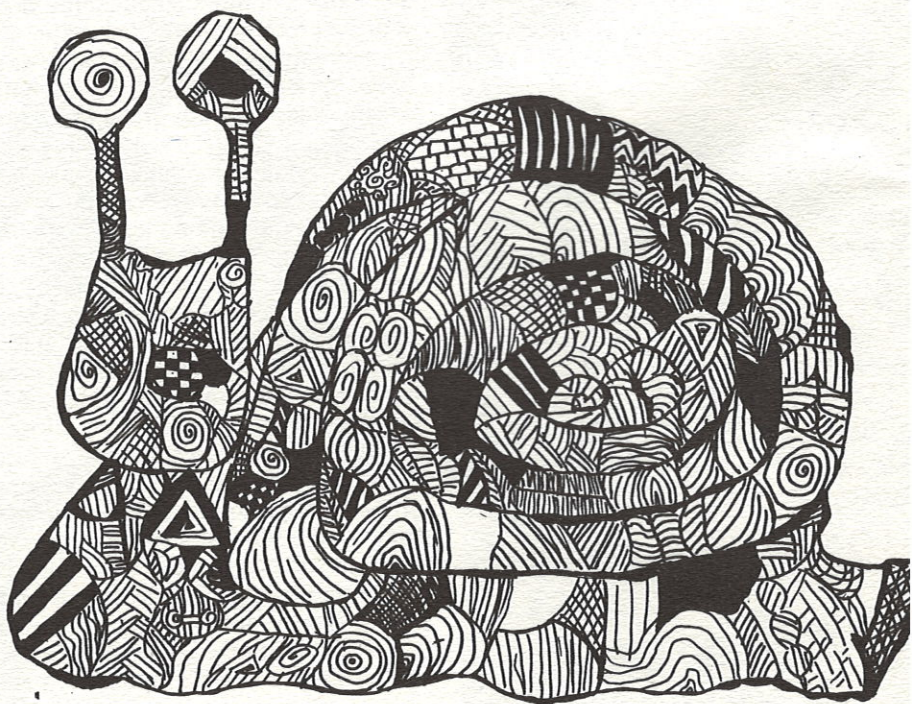
Marina Vrdoljak, 7.c

POSJET »SLATKOJ TAJNI«

Zbog uspješno završene školske godine, razrednica nas je pozvala u grad da se zabavimo. Šetajući gradskim ulicama, svratili smo do slastičarnice »Slatka tajna«. Slastičarnica s nekoliko stolova, bila nam je svima poznata. Bili smo vrlo znatiželjni, jer se u nama opet probudio onaj novinarski duh, pa smo odlučili saznati nešto više. Razgovarali smo s vlasnikom gospodinom Nuri Ziberi. On je strpljivo odgovarao na naša pitanja.

- Kada je otvorena »Slatka tajna«?
Slastičarnica je otvorena 15. kolovoza 1987. godine.
 - Za koga ste ju posebno, željeli otvoriti?
Slastičarna je prvenstveno namijenjena športasima i djeci, ali ovamo dolaze i drugi.
 - Kako ste odlučili otvoriti baš slastičarnicu?
To sam odlučio uz pomoć prijatelja. Prostor nije bilo teško naći. A i gosti su ubrzo bili ovdje. A budući da sam ja bio sportaš i nastavnik, lokal je bio namijenjen športasima i djeci.
 - Tko sa vama ovdje radi?
Ovdje radim ja i još dvije radnice, a ponekad mi pomaže i sin.
 - Što možete ponuditi ljudima koji dolaze ovamo?
Mi nudimo veliki izbor kolača, sokova i sladoleda. Gosti su zadovoljni.
 - A što je sa alkoholom?
Alkohol ne točimo. Naše usluge koriste oni kojima alkohol nije potreban, ili barem ne bi trebao biti.
 - Kakva je zarada?
Mogu reći da zarada više nije dobra kao nekada, posebno zato što ljudi više ne dolaze na korzo, pa se broj ljudi i kod nas smanjio.
 - Da li imate problema s gostima?
Ne, nismo imali do sada.
- Nakon ugodnog razgovora s gospodinom Ziberijem zahvalili smo mu na toplim riječima i odlučili dolaziti češće u »Slatku tajnu« na sok i kolače.

Ana Zekić i Maja Vuksanović, 7.b

IVANA OROZ, 5.

RIJEČ TIJELOM POSTALA...

SUSRET SA SVETIM OCEM U ZAGREBU

Početak je mjeseca rujna 1994. Sveti Otac Ivan Pavao II. odlučio je posjetiti moju dragu domovinu Hrvatsku. Krenula sam s mamom i sestrom u Zagreb.

Te subote 10. rujna među mnoštvom vjernika ugledale smo u papamobilu čovjeka u bjelini. Oduševljeno smo mahale i pozdravljale dragoga gosta. Sve se stislo na Trgu bana Josipa Jelačića. Sveti Otac pun vedrine otpozdravljao je i blagoslivljao vjernike.

Ugledale smo i našeg saborskog zastupnika, gospodina Antu Klarića. Bile smo presretne.

Glavni događaj Sveta misa očekivala se u nedjelju na hipodromu. Rijeka hodočasnika slijevala se od ranog jutra satima. I mi smo krenule u svitanje dana. Zauzeli smo označeno mjesto. Svirale su katoličke, hrvatske pjesme. Nitko nije pušio, niti je bio nervozan, a sunce je peklo na silno mnoštvo.

Bile smo obučene u slavonsku narodnu nošnju, pa smo dobile još bolje mjesto blizu oltara. Jedanaest sati stajale smo u našoj prelijepoj narodnoj nošnji i s ponosom svima govorile da je to slavonska nošnja.

Predivno cvijeće, koje mi je mama uplela u pletenice, još uvijek čuvam.

Kada je Sveti Otac izašao na oltar jedan plemeniti alkar podigao me visoko iznad hodočasnika. Učinilo mi se da sam vidjela nebeski vrt i kao da letim ususret nečemu božanstvenom.

Dugo se čuo nježan starački smirujući glas. Pamtim samo govor o miru među svim ljudima, oprost i širenju ljubavi.

Želim dugo, dugo pamtiti taj 11. rujan, kad i moja mama slavi rođendan, jedan od najsretnijih dana u mom životu.

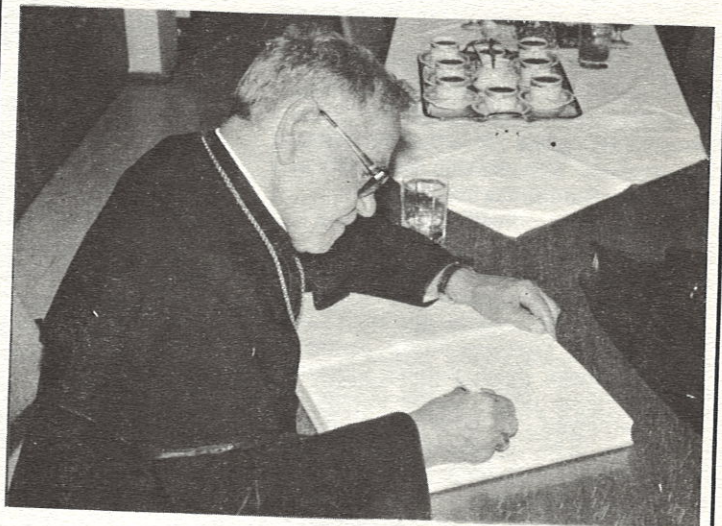
Hvala Vam Sveti Oče za tu sreću koju sam tada osjetila.

Martina Horvatin, 3.b

MOLITVA JE KAO PJESMA: PONEKAD TUŽNA, A PONEKAD RAZIGRANA OD SREĆE

Molitva je razgovor s Bogom i u molitvi možemo Bogu reći sve što nas muči, ali i naše želje i boli. Molitva može biti i sretna. Ona je kao pjesma puna osjećaja. Nju darujemo Bogu i njemu je drago ako s njim razgovaramo jer njemu govorimo istinu i sve ono što nas je usrećilo ili pak rastužilo. Molitvom zahvaljujemo Bogu za sve što je za nas učinio. Molitvom hvalimo i slavimo Boga.

Danijela Kućinski, 6.a

BISKUP ĆIRIL KOS MEĐU NAMA

*Čvrstijim me otkriva ovis - Najbolja
Zadala je odgojanje,
Lijepa ljubavima ove škole, u tu pritužu
Zadala - posred domos - Dilek i najbolji,
a miina mčimicim bti: kaput.*

St. Ana, 22. 04. 1995.

*+ Ćiril Kos,
biskup
staračica i najbolji*

Isuse,

Ti i ja ćemo biti zajedno. Uvijek, stalno.
U blistavom svijetu Istine.

Živjet ću bez straha, bez brige, u veselju.
Čistoća duha, Bog i vjera će me uvijek

I Ti. Zauvijek.

okruživati.

Krešimir Radić, 8.c

MEĐU NAMA

Prisjećajući se izmještanja u Bizovac 1992. godine, sjetili smo se jedne osobe koja nam je, uz ostale nastavnike, pružila podršku u ratnim danima. Brinula je o nama i ulijevala nadu u skori povratak. To je naša draga sestra Monika s kojom smo razgovarali.

1. Gdje ste rođeni?
– Rođena sam u Gornjoj Jelenskoj, u Moslavini. Bila sam odgajana u vjerničkoj obitelji, a i okolina me poticala na blizinu Stvoritelja. To su bile šume, brežuljci i potoci.
2. Koju ste školu završili?
– Završila sam srednju medicinsku, sa željom da budem što bliže ljudima. Kasnije sam završila za vjeroučiteljicu. Ovako mogu, ne samo u potrebama tijela, pomagati ljudima, već i njegov duh otvarati za neprolazne ljepote.
3. Što ste Vi u početku željeli postati?
– Imala sam puno ideja i puno želja, dok Gospodin nije ispunio moje srce, tako da su mi se te želje u Njemu ostvarile. I danas sam radosna i zahvalna što je bilo baš tako.
4. Kako ste se odlučili postati časna sestra?
– Kao dijete susretala sam se sa časnim sestrama iz našeg sela i uvijek su me privlačile svojim mirom. U Zagrebu, u Dječjem domu, upoznala sam mnogu djecu kojima nedostaje roditeljska ljubav. Zaželjela sam i ja, poput sestara, da im svojom ljubavlju barem malo nadoknadim tu prazninu. Tu je bio početak mog intenzivnijeg hoda ka Isusu.
5. Kada i kako ste počeli raditi u školi?
– Božjom providnošću, učenicima i nastavnicima 5. i 6. razreda, 1992. godine našla sam se u Bizovcu kao prognanica iz Broda, iako sam tek nekoliko dana bila u Brodu. Tu je bio početak mog rada u školi, bogat utiscima.
6. Kako su vas prihvatili učenici?
– U početku je bila novina vidjeti redovnicu u školi, a danas je to normalno i ne smatram se nimalo neprihvaćeno. U Bizovcu je bila iznimna blizina i druženje, koje nije moguće ostvariti u kratkim školskim odmorima. Ipak, to biste trebali pitati učenike.
7. Gdje sada živite?
– Živim u Župi Svetoga Duha, u Malom Parizu. Naša kuća ni po čemu nije prepoznatljiva kao samostan. Tek kad se uđe u dvorište osjeti se mir i tišina.
8. Da li ponekad poželite živjeti kao drugi?
– Nikada to nisam iskreno poželjela jer nemam svoje djece. Ali ste vi moja djeca. Ne idem u kafiće jer mi to ne donosi posebnu radost. Ali biti s nekim i radovati se s njim, to meni nije uskraćeno. Slušati cijeli dan glazbu uopće me ne privlači, jer pokušavam slušati Boga u tišini, glazbu koja se čuje samo u tišini. Nemam potrebe ni uređivati se i dotjerivati. Unutarnja

ljepota koja se odražava na van puno je šarmantnija i privlačnija.

9. Kako protječe Vaš jedan dan?
– Moji su dani raznoliki. Ovisi o mojim obvezama u školi.
10. Što biste poručili učenicima škole?
– Pa.... manje vremena provodite uz televiziju, a više svog vremena utrošite na igru, rad, stvaranje. Neka vam tako dan bude zanimljiviji i nikad nemojte pomisliti na dosadu. Dragocjeniji ste u Božjim očima i vaš život ne smije prolaziti u besmislu. Neka Krist bude smisao vaše ljepote mladosti.

Nismo imali više vremena za razgovor, jer smo se morali vratiti na sat. Zahvalili smo sestri Moniki na vremenu koje nam je posvetila i otišli.

Ana Zekić, 7.b

O N A – život u svjetlu života

Tišina.... sve je stalo.... odjekujući jecajima duše.... Samo njena drščuća strepnja prebiva i živi.... iskreći ideale svjetlosti.

U jednom trenutku zastao je sat vječnosti.... vrijeme je kliznulo tragom prolaznosti.

Samo Isus.... Isus i dio.... spojenih srca u zajedništvu.

Ah da može.... i kamen bi proplakao. Ali zašto?!? Zašto – žena?!?

Odgovor treba tražiti u sebi.... u svojim čulima.... svom snagom.

Ona – 3 slova u vječnosti jednog stvaranja....

Život koji daje.... koji opravdava.... koji zaboravlja – do kraja.

ŽENA – SE NE DOGAĐA DRUGIMA!

Biljana Biško, 8.c

RADOSNA SAM ŠTO SAM DJEVOJČICA

Ponekad kad sam sama kod kuće razmišljam o sebi. Zahvalim se Bogu što mi je podario to umijeće da sam djevojčica. U meni se javi zadovoljstvo što sam djevojčica. Mogu se lijepo obući, napraviti frizuru, mogu pomagati mami i čuvati sestre. Sve to mogu napraviti jer sam djevojčica, a i razne druge poslove. Nekad se pitam: da li su i druge djevojčice sretnije što su djevojčice, možda bi htjele biti nešto drugo? Odgovor na to pitanje nisam dobila, ali ga još tražim. Unatoč svemu nikada ne bih poželjela da budem nešto drugo do djevojčica. U svezi mojih sestara puno toga sam naučila i znam da će mi to puno pomoći u životu. Navečer kada idem spavati zahvalim se Bogu i kažem: »Bože, hvala ti na tome što sam djevojčica. Učini sve djevojčice sretnima kao što sam ja. Podari im ljubav da vole druge i da se raduju tome što mogu pomagati drugima darujući ljubav, sreću i poštovanje.«

Kristina Avilov, 4.b

ANA MARKOVIĆ, 7.b

SJEĆAM SE MONIKA

Prije mjesec dana tragično je preminula moja prijateljica Monika. Imala je smeđu kosu, sjajne zelene oči i dobru dušu. Kao prijateljica bila je dobra i povjerljiva. Monika je imala akvarij s ribicama koje je jako voljela. Ona se uvijek brinula imaju li hrane, čistu vodu i drugo. Uvijek kad bih došla kod nje, ona bi mi pričala o svojim bratićima, Domagoju i Matiji, a posebno o Matiji. Matiju je Monika posebno voljela i zato je uvijek imala neki njegov »biser« da nam ga ispriča.

Tijekom njezinog pretposljednog tjedna dvije prijateljice i ja posjetile smo Moniku. Taj dan šalili smo se s medom, njenom igračkom. Igračka je ponavljala sve što smo govorili, a ponajviše naš smijeh.

Sada obasjana mjesečinom sjedim i razmišljam o lijepim vremenima provedenim s Monikom. Teško je prihvatiti da je više nema i da je više nikada nećemo vidjeti. Mjesečina obasjava moje uplakano lice, a ja se samo sjećam.... Sjećam se njezinog smijeha, samo da mi ga je još jednom čuti. Gledam razrednu sliku i pomišljam: »Nešto nedostaje! Nedostaje jedno nasmijano lice koje popunjava cijelu sliku.«

Još uvijek pomišljam da je Monika među nama, no teška istina tvrdi drugačije. Možda, možda jednog dana prihvatim činjenicu da je Monika »bila«, no znam da će mi ona uvijek biti u sjećanju i to svima nama.

Nedostaješ nam Monika!

Martina Pavelić, 6.e

DOBROTOM DO BOŽICA

1. 12. – Danas se osjećam veoma loše, pa mirujući u krevetu nisam imala prilike učiniti dobro djelo. No nadam se da ću ubuduće pomoći onima kojima je to najpotrebnije.

2. 12. – Ništa od mojih nadanja, jer danas sam primljena na Zarazni odjel bolnice. No možda sam i učinila dobro djelo kada sam podijelila ručak s bolesnikom iz sobe.

3. 12. – Ovaj dan je osobito važan za moje srce jer sklopila sam dva nezaboravna prijateljstva. Nadam se da će ih još više biti kada svijet postane realan. Smatram da su i nova poznanstva djela koja razveseljavaju Boga i čine ga ovakvim kakvog ga volimo.

4. 12. – Još jedan dan proveden u bolnici čine me čovječnim. Danas sam pomogla prijateljici iz sobe da nauči matematiku i nadoknadi gradivo koje je propustila. Sve je dobro dok ja to ne budem morala činiti.

5. 12. – Na hodniku bolnice pomogla sam nepokretnoj starici da sjedne u invalidska kolica. Doista bih željela pomoći svim ljudima koji su joj slični jer zavjeduju i oni sretan život.

6. 12. – Uskoro će Sv. Nikola koji neće stići donijeti darove djeci koja privremeno žive u bolnici. Ja nisam željela razočarati malu prijateljicu koja je ležala pokraj mene, pa sam joj stavila u papučicu najdražu plišanu lutkicu. Bilo mi je teško odvojiti se od nje, no neka ju dobije onaj tko i zasluži.

7. 12. – Danas sam pomogla starijoj ženi iz bolesničke sobe da napravi svoj krevet i uredi se za pregled.

8. 12. – Nadam se da ću uskoro kući gdje me čekaju moji najmiliji. Odande ću tek moći voditi pravi adventistički kalendar. Čekajući taj dan odlaska kući ne smijem zaboraviti da sam danas prvi puta otkako sam došla pojela sva tri bolesnička obroka, ne zbog toga što su mi se sviđala, već sam se sjetila da tisuće ljudi dnevno umire zbog gladi koju ja ne shvaćam kao ozbiljan problem.

9. 12. – Saznala sam da ću sutra kući što je za mene divna vijest. Prije odlaska željela sam pokloniti svojim prijateljima nešto što će ih podsjećati na mene, a to je bila žlica s kojom sam jako malo vremena provodila i zbog toga završila u bolnici.

10. 12. – Napokon sam došla svome dragom domu. Tog istog dana kada mi je mama otišla na posao, pospremila sam svoje knjige i ormar s odjećom.

11. 12. – Sve se više privikavam prijašnjem životu što dokazuje i bacanje smeća, mogjeg svakidašnjeg posla.

12. 12. – Danas sam morala mnogo učiti, no našlo se vremena da pomognem mami kojoj nije bilo dobro.

13. 12. – Pomogla sam strini i mami da naprave kolače za bratićev rođendan.

14. 12. – Iako mi se danas nije išlo baciti smeće nisam odbila maminu molbu jer mi je iskreno žao što je bolesna i ja bih joj željela pomoći.

15. 12. – Svojoj staroj susjedi koja se pokreće pomoću štaka otišla sam u trgovinu. Kao znak zahvalnosti ona mi je dopustila da kupim žvakaću gumu.

16. 12. – Pospremila sam svoju sobu i obećala da ću to i ubuduće raditi.

17. 12. – Nakon učenja išla sam baciti smeće i posjetiti prijatelje u bolnici.

18. 12. – Danas sam kupila poklone za Božić upućene roditeljima i sestri. To sam morala učiniti mnogo prije tog dugoočekivanog blagdana jer do tada ću potrošiti sav novac.

19. 12. – Mama je počela spremanje kuće za Božić što je značilo da ću cijeli dan provesti radeći. No to mi uopće nije naporno jer svoj dom spremam za dolazak spasitelja.

20. 12. – Veliko spremanje se i danas nastavilo, no uz njega morala sam dosta učiti. Pomogla sam sestri da napiše referat.

21. 12. – Uskoro će i kraj I. obrazovnog razdoblja, pa učenje privodim kraju. Dobro djelo sam i danas učinila jer sam posudila prijateljici lektiru.

22. 12. – Danas je posljednji dan kada pišem svoja dobra djela. U redu je to što nisam morala pisati grijehe, no priznajem da je i ovaj posao bio vrlo naporan. Željela bih pomoći svima, ali ništa nije u mojoj moći, pa je najbolje da dobrim djelima pokušam nekoga usrećiti. Danas sam kao i obično pospremila kuću i detaljno obrisala prašinu.

Ivana Lucić, 7.a

Predvečerje u mom domu. Tišina
blagdanska; tišina
uz miris svježeg kruha,
prava milina!

Pahulje zaviriše, stadoše
uz prozor i gledaju.
Osjećam radost,
Božićnu radost.

I jelka se kiti;
svijeće i kuglice,
jaslice i prskalice –
sve nek' Božić vidi!

A u dvanaest sati,
Djed Božićnjak će stati
uz moj prozor
i darivati.

Krešimir Radić, 8.c

BOŽIČNA
RADOST

»METEOR

PUTOVANJA DONOSE NOVE PRIJATELJE, LJUBAVI I SPOZNAJE

POSJET »ORATORIJU«

Proljeće je za nas osmaše vrijeme izleta, ekskurzija i edukativnih puteva. Tim povodom je i s. Monika, vjeroučiteljica u našoj školi, organizirala posjet centru otaca Selezijanaca u Zagrebu.

Salezijanski red se bavi evangeli- zacijsko-humanitarnim radom dje- ce i mladih. Osnovao ga je don Bosco, talijanski svećenik. Jedna od glavnih zadaća ovog tempera- mentnog Božjeg čovjeka i njegovih duhovnih sinova bila je da udalje djecu s ulica i potaknu ih na među- sobno druženje.

Autobus s probuđenim učenici- ma krenuo je u ranim jutarnjim sa- tima. Usput smo posjetili »Dječje selo«, naselje za nezbrinutu djecu. U Zagreb smo sretno stigli u po- podnevnim satima. Djevojčice su otišle u Dom sestara Karmelićanki, u kojem se također skrbi za nezbrinu- tutu djecu, a dječaci u naše konačno odredište, centar otaca Selezija- naca (oratorij na Knežiji).

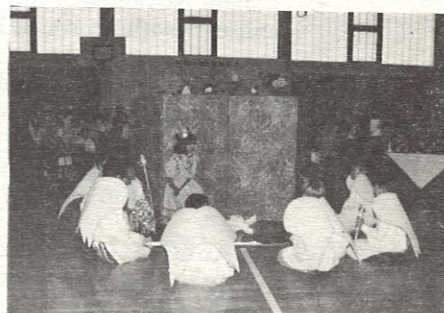
Većina nas je mislila da će kod svećenika biti dosadno, no prevarili smo se. Bilo je izuzetno zabavno i poučno. »Zagrijali« smo se košar- kaškom utakmicom. Zatim su nas domaćini, zagrebački mladi, upo- znali sa životom i radom don Bos- ca. Na kraju su nam se pridružile djevojčice i zabavili smo se uz ples.

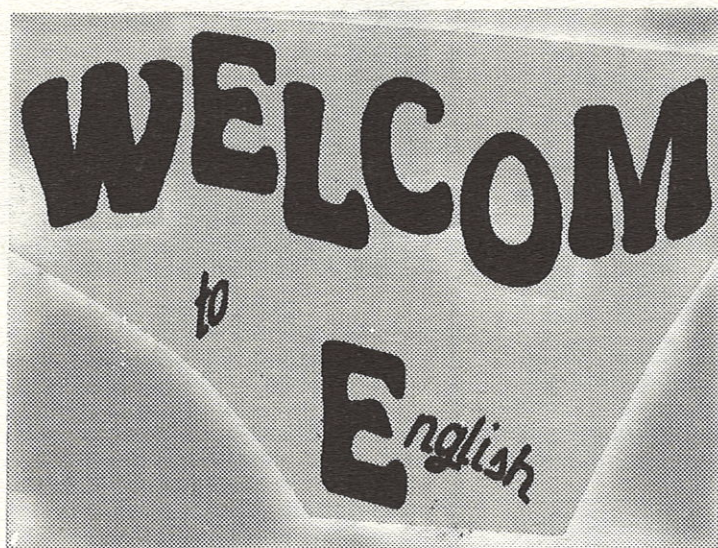
Predveče, kada smo se trebali rastati, bilo nam je svima teško, no veselili smo se ponovnom susretu u Slavonskom Brodu.

Osim što smo se zabavili i saznali dosta toga o don Boscu, našli smo nove prijatelje i ljubavi. Naučili smo da je čovjek bogatiji i sretniji kada ima više prijatelja.

Filip Sedlić, 8.a

OSIJEĆAMO RADOST, BOŽIČNU RADOST

WISHES

*I want to do something
I've never done before.
I want to swim the ocean.
I want to jump the world.*

*I want to live forever.
I don't want to die.
These are my wishes
So let me once try.*

Tanja Janjatović, 7.c

*When it's Autumn, I go outside, I hear
the whisper of the rain.*

*In Autumn, I go outside, I feel
the kisses of the wind.
In Autumn, I go outside, I see
the leaves dancing in the air.*

*In Autumn, I go outside, I see her
sitting in a golden chair.*

Renata Lombar, 8.c

*When it's Autumn, I go outside,
I feel the heart of nature.*

*When it's Autumn, I go outside,
I smell Novembar rain, long, dirty streets
and cats without warm homes.*

*When it's Autumn, I go outside,
I close my eyes under heavenly tears.*

*When it's Autumn, I go outside,
I can touch the eternity in the air.*

*When it's Autumn, I go outside,
I pray to God – for Spring to come.*
Biljana Biško, 8.c

IN THE RESTAURANT

Last Saturday three friends – Fred, Tom and Pat decided to go to the restaurant by the river Thames.

Their parents went for a weekend to the Lake District. They'll be back on Sunday. They left them enough money for their needs.

The friends entered the restaurant and a waiter approached them.

WAITER: Good evening! Can i help you, please?

FRED: Of course. We would like a table for three.

WAITER: That table beetwen the two windows, would it be fine with you?

PAT: Yes, that would be nice.

WAITER: Would you please follow me!?! Sit down. My name is Robert and I'm your waiter for tonight. Would you like to look at today's menu?

PAT: Certainly. We are all very hungry and ready to order.

FRED: I would like steak with mashed potatoes and lettuce.

TOM: Please, can I have vegetable soup, roast chicken, and tomato salad?

PAT: I would like mixed salad only, I'm on diet.

WAITER: Would you like something to drink or for desert maybe?

FRED: I would like chocholate pudding.

PAT: I'll have a big green apple, please.

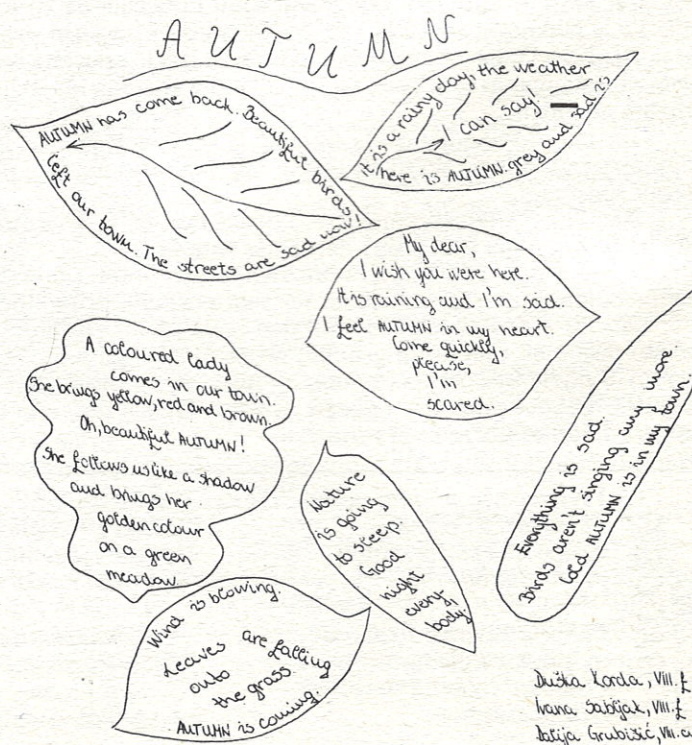
TOM: For me strawberry ice-cream and three glasses of Coke for each of us.

WAITER: Would that be all?

PAT: Yes, for now, thank you.

They enjoyed their meals, paid the bill, took their coats, and left restaurant around 10 o'clock.

Renata Lombar, 8.c

**Duška Korda, VIII.f
Mara Sabljak, VIII.f
Biljana Grubišić, VIII.c**

WHAT IS ART?

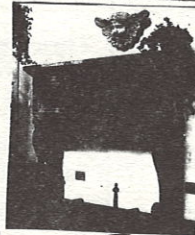
Art can be a painted plane. It can be a colourful car, towers made of junk, a tank of natural gas topped with a rainbow. The stripes make the storage tanks nicer to look at.

IT'S SOMETHING YOU CAN DO. You can build a sand castle or you can paint a blank wall and you can make a wind toy. You can make a sculpture on the beach and playground.

IT'S SOMETHING TO LIVE W. Kids have always loved to build tree-houses and play-houses. You can build a house underground. You can build a stone castle and a house on the water, maybe a house of bottles, log cabin. Why not?

AFTER ALL I WANT TO SAY THAT EVERYTHING THAT MAKES THE LIFE BEAUTIFULLY IS ART. BUT THE DIFFERENT PEOPLE FROM DIFFERENT PLACES HAVE DIFFERENT OPINION ABOUT BEAUTY AND BECAUSE THAT WE MUST HAVE UNDERSTANDING FOR WHAT THE OTHER PEOPLE DO. EVERYBODY HAS A LITTLE OF ART INSIDE OF HIMSELF. IF YOU THINK THAT YOU HAVEN'T GOT ART INSIDE YOURSELF, YOU MUST LOOK FOR IT, BUT I'M SURE THAT YOU HAVE IT.

IN THE CENTRE OF ROME A WOMAN-TREE
APPEARED ONE MORNING. THIS THING WAS MADE
BY "VALENTINO" FOR THE ORGANIZATION "LIFE".
THAT ORGANIZATION TAKES CARE OF CHILDREN
WHO ARE SICK.

I RECOGNIZE THE ART ON
ALL OF THESE PHOTOS.
DO YOU?

Mañanikar, VIII. 2

LETTER - WORD SENTENCES

R U O K ?

IMB-4 U
ICU.

HIDDEN CITIES

IF YOU HAVE AN INFECTION IN YOUR COLON, DON'T EAT FATS OR ANY OTHER RICH FOOD. (negative)

NO SLOT MACHINE IS
NEEDED HERE. (720)

THE IDIOM 'ON A PAR' IS
USED TO MEAN 'EQUAL'

GRAPHIC ENGLISH

RED JUNE EGS

RIDDLES

WHAT FOLLOWS A CAT
WHEREVER IT GOES?
An elephant's shadow.
WHAT IS BIG AS AN ELEPHANT
BUT DOESN'T WEIGH ANYTHING?
A dictionary.
WHERE'S ONE PLACE YOU CAN
ALWAYS FIND MONEY?
In the dictionary.

COLOURFUL IDIOMS

- A. TO BE IN SOMEONE'S BLACK BOOKS.
B. TO SEE THE RED LIGHT.
C. TO HAVE GREEN FINGERS.
D. TO FEEL BLUE.
E. GREY MATTER
F. TO SEE PINK ELEPHANTS

WORDPLAY

Having fun with English

PARTS OF THE BODY

1. A CLOCK HAS ONE
2. A CLOCK HAS TWO
3. PART OF A COMB.
4. A VALENTINE.
5. WEAPONS
6. PART OF A RIVER.
7. A BABY COW
8. A RABBIT
9. UNDERSTANDS.
10. NAUTICAL 'YES'

mouth	mouth
calf	calf
fat (kane)	fat (kane)
nose (knows)	nose (knows)
eye (aye)	eye (aye)

WORDPLAY POETRY

20043	22H323T	2119V9	LAH3
218	23E	21M7	2182
21000	23H4M7	2A00	2949
2000M	2101J	2H21U	294R
22AT2	23A2	22AM	292
239203	23H03G	21239	21T
219T	24WH2H	21A23J	200
22AM	2119V9	22H323T	200H2

Željka Relić, VIII.a
Kristina Kobaslić, VIII.d
Melita Bilandžić, VIII.a

TRIP
TEA
WALK
ADRIA
WIND
PEOPLE
ARRIVAL
TRIP
TEA
WALK
ADRIA
WIND
PEOPLE
ARRIVAL

d. III V, inverted at base

TOWN	BROD	SLAVONIJA	SAVA
WAR	OSIJEK	RIVER	DRAVA
RUINED	KILLED	WOUNDED	DEAD
WORLD	UN	POLITIC	SAD
POOR	RICH	TEARS	DANCE
LOVE	ROMEO	JULIA	ROMANCE
HEART	HATE	DATE	DOWN
SLAVONSKI	BROD	HOME	TOWN

Karlo Tomičič, VIII. t.

FAKE	AIR	CLEAN	DAY
SHOP	MONEY	TOY	PLAY
FEVER	TEA	ILLNESS	HEAD
NURSE	DOCTOR	PILLOW	BED
TEARS	EYES	LOOK	LOVE
SKY	FLY	WINGS	DOVE
BLUE	WATER	SOON	BREAK
ALWAYS	NEW	AIR	FAKE

Sanja Jutković, VIII. b

SENSATION!

POSSESSED BY TV

I want to tell you how seriously occupation a TV set and video can be. For instance:

A pupil is in the school till 1 p.m. He goes home and watches a film on HRT. After that he does his homework and has a lunch watching a satellite TV or a video. At half past four he can watch "J bogati plaču" till 5 p.m. Then his parents come home, so he turns the TV off and becomes a good pupil reading a book. He asks his parents to let him watch TV because he "was studying" the whole day. He gets a permission so he watches "Santa Barbara", "Kolo sreće" and "Halo, tko igra?". Then his parents say "Enough" so he goes to his friends watching a satellite TV. After that he comes home and says to the parents: "I have been out walking and playing basketball", goes to his room, takes a nap and when his parents go to bed he turns the TV set on watching a satellite TV again. If he doesn't have a dish or a video recorder, he could bore his parents to buy him both till they do it. Smart, isn't it?

Krešimir Radic, VIII. 5

NOT TO POLLUTE OR TO POLLUTE?
DECISION IS OURS!

"One of the worst disasters of modern times is pollution and people cause it themselves. We breathe polluted air, we drink polluted water and eat polluted food. Plants and animals die out, people get sick from pollution. So our duty is to fight for a better world and try to survive."
(In English Please, udžbenik engleskoga jezika za VIII. razred)

Using the Ocean

From the beginning of life on the earth, people have used the sea around them. We take from the ocean and give to it.

We take millions of kilograms of fish every year to feed people. We even use their bones. We also take minerals from the ocean: salt, iodine, magnesium and bromine. Much gold and silver drift dissolved in the waters of the sea.

The other kind of sea gifts are pearls, sponges and seaweed. Pearls have become very expensive jewelry. Natural sponges are used as the cleaning aid. Seaweed becomes food of many kind, even candy, jellies and ice-cream, as well as medicine. The most important gift from the sea is fresh water. We can't drink it because some of its contents may cause illness. But when we remove salt, it becomes useful.

The sea gives us food, minerals, water. What do we give to the sea? Garbage. We pollute water throwing all the sorts of dump into it.

As the world population grows, we may need the sea and its gifts more than we have ever needed it. So if we destroy our seas, we might also destroy ourselves.

Jos Šprajc, VII. 4

LOVE IS MORE THAN JUST A WORD

LOVE STORY

WHERE DO I BEGIN TO TELL THE STORY OF
HOW GREAT A **LOVE** CAN BE,
THE SWEET **LOVE** STORY THAT IS OLDER THAN
THE SEA,
THE SIMPLE TRUTH ABOUT THE LOVE SHE
BRINGS TO ME?
WHERE DO I START?

WITH HER FIRST HELLO SHE GAVE A
MEANING TO THIS EMPTY WORLD OF MINE
THERE'D NEVER BE ANOTHER **LOVE** ANOTHER
TIME.
SHE CAME INTO MY LIFE AND MADE THE LIVING
FINE.
SHE FILLS MY HEART.

SHE FILLS MY HEART WITH VERY SPECIAL
THINGS,
WITH ANGEL SONGS, WITH WILD AGONINGS
SHE FILMS MY SOUL WITH SO MUCH **LOVE** THAT
ANYWHERE I GO.
I'M NEVER LONELY WITH HER ALONG.
WHO COULD BE LONELY?
I REACH FOR HER HAND, IT'S ALWAYS THERE.

HOW LONG DOES IT LAST?
CAN **LOVE** BE MEASURED BY THE HOURS IN A
DAY?
I HAVE NO ANSWERS NOW, BUT THIS MUCH
I CAN SAY
I KNOW I'LL NEED HER TILL THE STARS ALL
BURN AWAY
AND SHE'LL BE THERE.

Saving our surroundings we save ourselves.

Human life is already in danger so stop polluting our planet
because our children must live on it!

Save the earth because we are its only hope!

Throwing away papers and rubbish you are also throwing
your lives!

Do we have to lose our nice nature to realise how
valuable it is?

Keep our school tidy!
Keep our town clean!
Keep our country nice!

I'll climb the hill
and bring you a flower.
I will. I will.

I'll walk you home
hand in hand.
I wish your street
has no end.

I'll climb the hill
and bring you a star.
I will. I will.

Margareta Čeović, 8.b
Ivana Šakić, 8.b
Neven Vidaković, 8. b

I will

Damir Orešković, 7.b

THURSDAY

Thursday is my worst day in the whole week. First two lessons – Maths. I don't like Maths and Geography. I don't like Maths from the time I was in the first form. But still, sometimes it can be interesting. After Maths we have Religion. I don't attend Religion lessons but I usually stay in the classroom and listen. And finally we have break. It's absolutely super, but it should be longer. I can take rest. The fourth lesson is History. It's not so bad, but it's a bit boring. The only subject I like that day is Croatian language. Thursday could be more interesting by using another way of teaching, maybe through short stories and with more humor and dialogue with pupils.

Iva Štrbac, VI.c

WEDNESDAY

I like Wednesday because on that day I have most of very interesting lessons. On that day I have: Religion, Geography, English language, P. E. and two lessons of Art. First I have Religion. During Religion we read, draw and write. I like it very much. Then I have Geography. I don't like it very much because I don't like to learn it. We learn about Africa. After Geography I have English language. I like it very, very much. We learn a lot during that lesson, and sometimes we play, too. Then all the children have break. We eat and have a little conversation. Break takes about twenty minutes. After break we go in to the classrooms. Then I have P. E. It is a very fun lesson. I play basketball and some other games. Then two lessons of Art. Sometimes during Art we learn about some colours, but most of the time we draw. After Art I go home.

Sonja Bader, VI.b

Mum Makes a Code

One day Don came home and found a code.

12-1-10-4-14-9-3-8 9-12 9-10
13-8-5 2-11-15

"Try to read this code," said Mum.

"Then you will know where to look for something to eat."

Can you help Don? Here is how:

1 is the same as A.

2 is the same as B.

3 is the same as C.

Here are the rest.

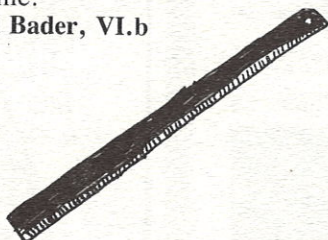
4-D 7-G 10-N 13-T

5-E 8-H 11-O 14-W

6-F 9-I 12-S 15-X

(Mum's code — A sandwich is in the box.)

♥	MONDAY	TUESDAY	WEDNESDAY	THURSDAY	FRIDAY	SATURDAY
1	Music	Maths	Religion	Maths	Croatian l.	—
2	Croatian l.	Science	Geography	History	Maths	—
3	Geography	History	English	Woodwork	English	—
4	English	Croatian l.	Gymnastics	Woodwork	Woodwork	—
5	Maths	Croatian l.	Art	Religion	Gymnastics	—
6	Science		Art		Music	—
7						
8						

♥♥♥♥♥♥♥♥ TIME TABLE ♥♥♥♥♥♥♥♥

Lama Šef, G.b

RUKAMA SMO ZAGRLILE KOŠ!

NAŠA LJUBAV – KOŠARKA

25. ožujka 1995. godine sudjelovale smo na Općinskom natjecanju zajedno sa košarkašicama OŠ »Hugo Badalić« i OŠ »Vjekoslav Klaić« iz Garčina.

Pobijedile smo OŠ »H. Badalić« rezultatom 22:14 i OŠ »V. Klaić« rezultatom 38:6. Tako smo osvojile 1. mjesto u Općini i stekle pravo nastupa na Regionalnom natjecanju Slavonije i Baranje.

Regionalno natjecanje održano je u Slavonskom Brodu 18. svibnja 1995. godine. Protivnice su nam bile košarkašice OŠ »Jagoda Truhelka« iz Osijeka i OŠ »Đurdenovac«.

Pobjeda nam se opet osmijehnula. OŠ »Đurdenovac« svladale smo rezultatom 59:28, a ekipu OŠ »J. Truhelka« rezultatom 43:40.

Prvo mjesto u Slavoniji i Baranji bilo je naše. Tom smo osobito pridonijele A. Varga i ja.

Vesna Hustić, 7.b

DRUGI U HRVATSKOJ!

Pobjedom na Općinskom natjecanju u Slavonskom Brodu 25. ožujka 1995. godine stekli smo pravo sudjelovanja na Regionalnom natjecanju Slavonije i Baranje.

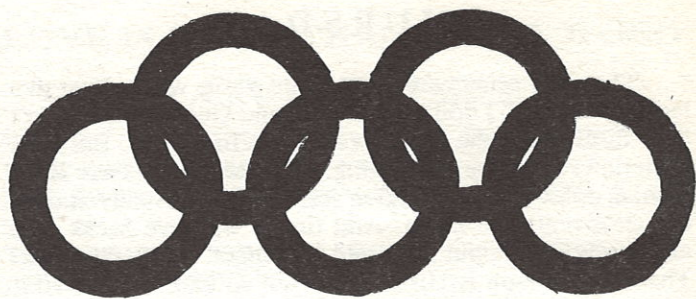
Natjecanje je održano 19. svibnja 1995. godine u Novoj Gradiški. Sudjelovalo je 5 školskih ekipa (Nova Gradiška, Kutjevo, Donji Miholjac, Našice i mi iz Slavonskog Broda). Pobijedili smo sve protivnike osjetnom koš razlikom i osvojili 1. mjesto u Slavoniji i Baranji.

Pozvani smo na Državno natjecanje u Zagreb od 24. 5. do 26. 5. 1995. godine. Natjecanje se održalo u okviru Smotre Športskih klubova osnovnih škola, povodom Dana državnosti Republike Hrvatske. Sudionici su se natjecali u 9 športskih disciplina, a učestvovalo je oko 2200 učenika iz cijele Hrvatske.

Mi, košarkaši, smo osvojili 2. mjesto u vrlo jakoj konkurenciji (32 ekipe). U finalnoj utakmici poraženi smo od OŠ »Voltino« iz Zagreba, rezultatom 48:46.

Mi smo, ipak, zadovoljni, a našim uspjehu najviše su pridonijeli svojom igrom i zalaganjem H. Istanbuli, F. Sedlić i S. Pavelić.

Hrvoje Gašparac, 8.a

Origin of Olympic Games comes from Greece. but it isn't exactly fortified. Different legends talk about their formation. Women couldn't take part in Olympic Games even like the public. During the time of O. Games it was "saintly peace." The first day was consecrated with religion ceremonious and rituals, and the second day competition started. First modern O. Games took place in Atena on 5th-16th April, 1896. On the programme there was competition in athletics, gymnastics, fencing, aiming, swimming, cycling, tennis, lifting, weighting, wrestling...

Olympic Games

O. Games take place every four years in different countries and on different continents. The motto of O. Games is Citius, Altius, Fortius, (faster, more and stronger). The symbol of O.G. is flag with five many coloured circles which mean friendship among young people from all the continents and races. The popular persons in sport set fire which is a symbol of O. Games and it burns from the beginning to the end of the competition. That fire symbolizes the peace in the world.

O. Games are always opened and closed with the beautiful ceremonious. Popular singers, dancers, sportsmen, everybody who loves peace and love are present at the Games.

The president of O. Games is Juan Antonio Samaranch. He likes sport very much. There are Summer and Winter Olympic Games. All of them are very interesting and exciting. During the O. Games the sportsmen score the world records and stay in memory like P. Petrović, Sall Gunell, Carl Lewis, A. Tamba, B. Zorko, V. Snchiender, B. Križoj... Croatia took part in Summer O.G. in 1992 in Barcelona for the first time and then in Winter O. Games in 1992 in Albertville.

In Barcelona we were the second in basketball, the third in tennis and the third in athletics.

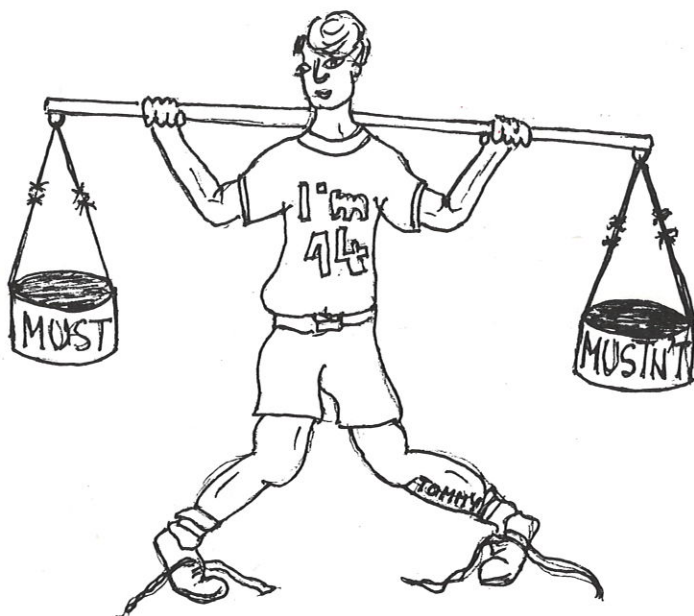
That was a great success for our young country. The Winter O. Games in Sarajevo in 1984 will stay in the memory of the whole world and it'll be never forgotten.

The motto of Olympic Games is love, friendship, fight against drug, war, hate and race discrimination.

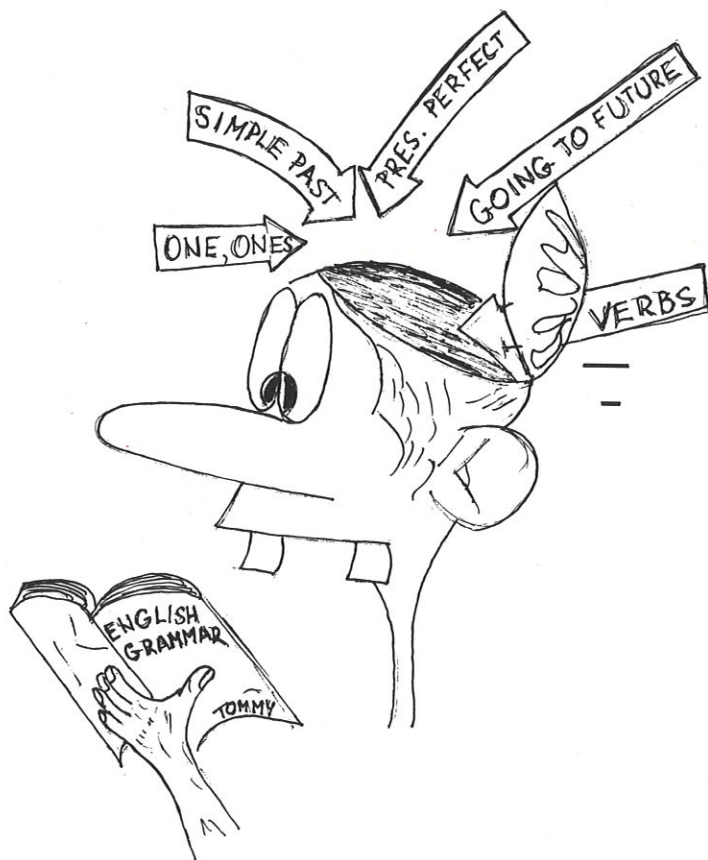
The Olympic Games are power, beauty, life and luck.

Jnes Zitterbart, VIII.a

MY FREE WILL

FUN WITH ENGLISH

Meteor • List učenika i učitelja OŠ »Antun Mihanović« Slavonski Brod • Uređuju učenici i voditelji novinarske, literarne, likovne i foto družine škole • Suradnici • Učitelji: N. Dončević, Lj. Hess, V. Špoljarić, T. Brajković, A. Markić • Učenici: M. Vuksanović, A. Zekić, A. Marković, M. Vrdo-ljak, K. Radić • Likovna urednica: Ankica Vuletić, učiteljica • Odgovorne urednice: Lucija Karačić, učiteljica; Dinka Kovačević, knjižničarka • Tehnička priprema: Mirjana Vučković, tajnica; Jadranka Horvat, informatičar • Naklada: 800 primjeraka • Tisak: »Plamen« d.d. Slavonski brod

TEST – Tvoje znanje o Antunu Mihanoviću

- Najpoznatija pjesma A. Mihanovića je:
a) »Aleluja« b) »Hrvatska domovina« c) »Lijepa naša«
- Pjesmu iz 1. pitanja napisao je:
a) u Zagorju b) u Beču c) u Istri
- Tu pjesmu je uglazbio:
a) W.A. Mozart b) Josip Runjanin c) Dimitrije Demetar
- Mihanovićeve novine zvale su se:
a) »Danka« b) »Dana« c) »Danica«
- U njegovo vrijeme banovao je:
a) Ivan Mažuranić b) Josip Jelačić c) Nikola Šubić Zrinski
- Cijela pjesma iz prvog pitanja bila je objavljena u listu »Meteor«:
a) 1991. godine b) 1993. godine c) bit će objavljena iduće godine
- ».... njive sunce grije....« Da li je ovo djelić iz njegove pjesme?
(zaokruži) DA NE

BOD OVI

1.	a)	0	b)	2	c)	1
2.	a)	2	b)	1	c)	0
3.	a)	1	b)	2	c)	0
4.	a)	1	b)	0	c)	2
5.	a)	1	b)	2	c)	0
6.	a)	1	b)	2	c)	0
7.			DA)	2	NE)	0

0 – 7 Nisi se ni trudio doznati nešto o čovjeku čije ime nosi tvoja škola! Knjigu u ruke i uči.

7 – 14 Tvoje znanje o Mihanoviću je solidno. Ali ipak i ti prouči njegovu biografiju! Za svaki slučaj.

14 – 20 Ti si tata-mata od zanata što se tiče Antuna Mihanovića! Pretpostavljamo da ćeš napisati neko slavno djelo kao i ON!

Martina Peraić i Anita Pirkli, 5.e

VODORAVNO:

1. Muško ime 2. Pamet 3. Uzvik 4. Rimski pozdrav 5. Prirodna znanost 6. Glumac, akrobat 7. Zamjenica 8. Talijanska TV postaja 9. Hotel u Zagrebu 10. Redak u Kur'anu/hodati 11. Eden, paradiz 12. Neprijatelj, protivnik.

OKOMITO:

13. Poganin, krivovjerac 14. Pjevačica Kokić 15. Dva vokala 16. Uzvik: hej, oj 17. Pošta (engl.) / prostor ispred kuće za uzgajanje biljaka 18. Cipeja (engl.) / zrak (engl.) 19. Tigrićini mladunci 20. Uzvik: ah, oh 21. Proizvode kokoši (mn.) 22. Narod iz ranog srednjeg vijeka, Obri 23. Negacija.

Manje poznate riječi: ihi, ajet, RAI, i.

Martina Peraić, 5. e

